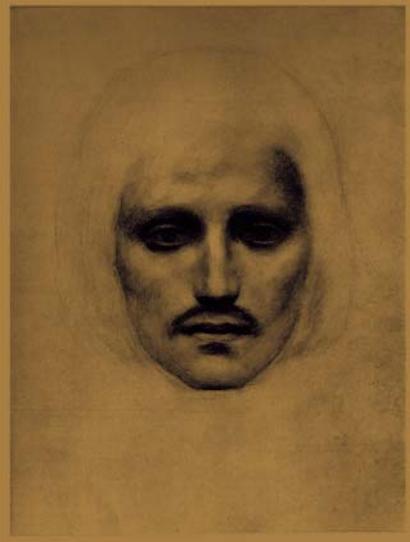

ปรัชญาจีวิต

คาลิล ยิบราน นิพนธ์
ระวี ภารวี แปลความ

Kahlil Gibran

The Prophet
Kahlil Gibran

www.bflybook.com

ปรัชญาชีวิต

นิพนธ์โดย

คาลีล ยิบราวน

ถอดความโดย

ระกี ภาวีไถ

THE PROPHET

by

KAHLIL GIBRAN

บาร์ชญาชีวิต : The Prophet

© Kahlil Gibran 1923

Thai edition copyright © Rawi Bhavilai 1961

All rights reserved

Published and Copyright © 1999 by Butterfly Book House

Butterfly Book House is an imprint of
Butterfly Publishing Ltd.,

Number Five Building, 5/4 Sukhumvit 24 Road
Bangkok 10110, Thailand Fax (662)261-3863

Email : <bflybook@bflybook.com> www.bflybook.com

หนังสือนี้ส่วนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติโดยสำนักพิมพ์ฝ่าย
แห่งพิมพ์หนังสือในบริษัท สำนักพิมพ์ฝ่าย เจ้าก็ต
ลิขสิทธิ์ภาษาไทยเป็นของผู้แปล และสำนักพิมพ์ฝ่าย

บรรณาธิการอำนวยการ : ผกาวดี อุตโมทย์

บรรณาธิการอาดูโส : ประคิน ชุมสาย ณ อยุธยา, สังวรรณ ไกรฤกษ์,
ระกวี ภาวีໄโล, ปอด แวงทองต์

คณะกรรมการสำนักพิมพ์ : ผุศศิ นาภาวิจิท, เพ็ญศรี ทองใหญ่ ณ อยุธยา,

บุหลง ศรีกนก, วัฒยา วิวัฒน์ศร, สุรบวรี ปิยสาระ, จินดา จำเริญ,
นุชา สิงหวิริยะ, พรรรณศรี อธิกนรังสฤษฎ์, มัณฑนา วงศ์ศิรินวรรตน์,

พิชชา ดาวยรัตน์, บุรพ์พันธ์ เทวนิมิต

บรรณาธิการฝ่ายศิลป์ : อภิชัย วิจิตรปิยถุล, ฝ่ายศิลป์ : นราสุ พโภานรัตน์

บรรณาธิการภาพเล็บ : เฉลิมชาติ เจริญดีอิง

ผู้จัดการสำนักพิมพ์ : วิกรัย สารนัย

บรรณาธิการบริหาร : มากุ อรุที

ISBN 978-974-14-0387-5

ปรัชญาชีวิต

นิพนธ์โดย คาดิล ยิบราวน
ออกแบบโดย ระวี ภาวีໄສ

พิมพ์ครั้งที่สิบหา (ปกแข็ง) กรกฎาคม พ.ศ.2553

พิมพ์ครั้งแรกโดย สำนักพิมพ์บริการกอง พ.ศ.2504

พิมพ์ข้าโดยสำนักพิมพ์เคลื่อนไทย พ.ศ.2511, 2513, 2516, 2519, 2525

พิมพ์ข้าโดยสำนักพิมพ์กรรัตน พฤทธาภรณ พ.ศ.2530, มีนาคม พ.ศ.2532

พิมพ์ข้าโดยสำนักพิมพ์ผู้เชื้อ มีนาคม พ.ศ.2535, สิงหาคม พ.ศ.2536,
มิถุนายน พ.ศ.2537, (ปกแข็ง) กุมภาพันธ พ.ศ.2539, กรกฎาคม พ.ศ.2542,

มิถุนายน พ.ศ.2545, (ปกแข็ง) สิงหาคม พ.ศ.2551

จัดพิมพ์โดย สำนักพิมพ์ผู้เชื้อ

แหล่งพิมพ์หนังสือในบริษัท สำนักพิมพ์ผู้เชื้อ จำกัด

ถนนรามคำแหง จำกัด

5/4 ถนนสุขุมวิท ซอย 24 กรุงเทพฯ 10110

โทรศัพท์ 02 663 4660-2, 02 261 6330 โทรสาร 02 261 3863

จัดจำหน่ายโดย บริษัท คงกมลสมัย จำกัด

15/234 ซอยเต็อกใหญ่ อุตสาหกรรม ถนนรัชดาภิเษก

แขวงจันทรเกษม เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์ 02 541 7375, 02 930 6215 โทรสาร 02 541 7377

รูปประกอบโดย คาดิล ยิบราวน

จัดรูปเล่มโดย บุรพัท เทวนิมิต, วิกรัย ใจระนัย

กราฟิกงานโดย ผกาวดี อุตตโมนท์, จุนพูน วิญญาณก

สรุบาร์ย์ ปิยะสาระ, กรแท้ว พงศ์ถาวรภิญโญ

เพลทส์และขาวดำโดย เอเชียเบซิฟิค มัลติมีเดีย

พิมพ์ที่ สยามบรรณการพิมพ์ กรุงเทพฯ พ.ศ.2553

(ปกแข็ง 160 หน้า) ราคา 439.00 บาท

ความนำสำนักพิมพ์

‘ปรัชญาชีวิต’ เป็นหนังสืออมตะของ กาลิต ยิบราน ซึ่งรู้จักกันแพร่หลายทั่วโลก โดยเฉพาะในกลุ่มผู้สนใจปรัชญาและสาระลึกซึ้งนับแต่พิมพ์ฉบับภาษาอังกฤษครั้งแรกเมื่อ ค.ศ.1926 เป็นต้นมา ก็ได้พิมพ์ไปแล้วหลายสิบล้านเล่ม ทั้งยังแปลและพิมพ์เป็นภาษาต่างๆ หลายล้านภาษา

กล่าวกันว่า การอ่านกวีนิพนธ์ ‘ปรัชญาชีวิต’ ของ กาลิต ยิบราน นั้น ผู้อ่านมักจะนึกถึงท่วงทำนองคนตรีไปพร้อมกับภาษา อันสวยงามด้วย ฉบับภาษาอังกฤษที่เริ่มพิมพ์ครั้งแรกฯ จึงได้แบ่ง วรรคตอนการค้นจังหวะให้สมเนื้อนหนึ่งเป็นท่อนรับที่ว่างจากคำร้อง แต่แทรกสอดด้วยคนตรีแทน หรือในอีกความรู้สึกหนึ่งก็คือ กวีนิพนธ์ ของ กาลิต ยิบราน ควรที่ผู้อ่านจะคืนค่าข้าฯ อย่างประณีต ค่อยๆ ชื่นชื่นความละเลียดอ่อนหวานของภาษา ถึงการเขียน และความหมายอันลึกซึ้ง

ฉบับภาษาอังกฤษของ ‘The Prophet’ จึงได้ถือปฏิบัติ ในการเก็บจังหวะโดยใช้ช่องว่าง หรือมีเครื่องหมายคั่นในแต่ละตอน ไว้ และยึดถือกันเรื่อยมา แม้ฉบับที่พิมพ์ครั้งถัดๆ ไป

การพิมพ์ภาษาไทยครั้งนี้ก็ยึดถือแบบแผนเดียวกัน โดยคงรูปแบบการจัดรูปเล่มของสำนักพิมพ์กรีททท.ที่ได้ทำไว้ เมื่อ พ.ศ.2530 นอกจากจะทำให้หนังสือมีรูปเล่มสวยงามแล้ว ก็ตัวยเหตุผลดังกล่าว

เป็นสำคัญ

หนังสือเล่มนี้เป็นที่รักกันในบรรดาผู้อ่านทั่วโลก และ
แม้แต่ในประเทศไทยก็ได้แพร่หลายมานาน มหาวิทยาลัยต่างๆ
ในสหรัฐอเมริกา ญี่ปุ่น และประเทศไทยใช้ภาษาอังกฤษ กำหนดให้
หนังสือนี้เป็นคู่มือประกอบการศึกษาวิชาบัณฑิตฯ รวมทั้งมหาวิทยาลัย
บางแห่งในประเทศไทยด้วย

ชื่อ ‘กาติด ยิบราวน’ และหนังสือของกวีท่านนี้ถูกถ่ายทำ
มากในกลุ่มนักอ่าน นักศึกษา นักบัณฑิตฯ รวมทั้งกวีและนักเขียน

ในโอกาส 87 ปี นับแต่พิมพ์ครั้งแรก และปัจจุบันเป็นปีที่ 50 ของ
ฉบับแปลภาษาไทย สำนักพิมพ์ผู้เดียวได้จัดทำรูปเล่นพิเศษปกแข็ง
และพิมพ์สดต่อตัวภาษาชนิดพิเศษ เพื่อเป็นที่ระลึกและการระ
ดูนิพนธ์ อีกทั้งได้ตรวจแก้ปรับปรุงทั้งฉบับจากการพิมพ์ครั้งแรก
ซึ่งคงหล่นไปบ้าง ให้ครบถ้วนสมบูรณ์

สำนักพิมพ์ผู้เสื้อ

กรกฎาคม พ.ศ.2553

หมายเหตุผู้แปล

เมื่อปีรบาน พ.ศ. 2489 ข้าพเจ้าได้ทราบจากเพื่อน กดุ่มที่สนใจ
ทางคิดปะและการนกรรณว่า ที่ห้องสมุดกลางของฯพääงกรรณ
มหาวิทยาลัย มีหนังสือคื่น่าสนใจอยู่เล่มหนึ่ง เป็นทั้งบทกวีและ
นarrative ชื่อ 'The Prophet' เขียนโดยนักเขียนชาวอิหร่าน ชื่อคีร์เรีย
เมืองไทยขณะนั้น ข้าพเจ้าจึงไปคิดค่อขอรื้ยเพื่อถอดองอ่านดู

วันที่ไปรื้ยนั้นคุณเมื่อนจะเป็นวันศุกร์ พ้อได้มาเปิดอ่านได้
ไม่กี่หน้า เกิดความประทับใจอย่างมาก อย่างได้เก็บเอาไว้อ่าน
พลิกดูไปมา เห็นว่าจำนวนเนื้อความไม่มากนัก ก็เกิดความคิดที่จะ
ถอดให้ ถ้าเป็นสมัยนี้มีการถอดออกเอกสารกันคงดีนั้น เพราะความเริญ
ทางเท็คนโโนโลยี แล้วก็เป็นเรื่องเล็กมาก แต่เมื่อ 41 ปี มาแล้ว วิธี
ตรงไปครองมาที่สุดก็คือ คัดถอดก้าวย้ายมือของตัวเอง

ข้าพเจ้าไปซื้อสมุดปกแข็งขนาดกลางมาเล่มหนึ่ง แล้วลงมือ
นั่งถอดดังแต่ค่ำวันนั้น การเขียนถอดลงสมุดนั้นเขียนลงแต่หน้าขวา
เดือนหน้าซ้ายว่างไว้ ข้าพเจ้าทำการถอดอย่างก่อนเข้าบารุง อ่านง่าย
ตลอดคืนเสาร์ พอยื่นวันอาทิตย์ก็ถอดเสร็จถึงหน้าสุดท้าย และ
เป็นความบังเอิญที่แบกลอกอย่างหนึ่งคือ สมุดปกแข็งนั้นก็ใช้หน้า
สุดท้ายพอดีกับที่หนดเนื้อความในหน้าหนึ่งดีอ

ทดลองข้าพเจ้าได้หันงสือ The Prophet ของ Kahlil Gibran
เป็นกรรมสิทธิ์โดยชอบธรรม เดียวเงินชื้อสมุดเพียงเล่มเดียว แต่

หนังสือเดือนของข้าพเจ้าไม่มีภาคันงคงงานฝีมือกวีผู้ประพันธ์ ซึ่งก็ไม่ได้ทำให้ข้าพเจ้าเดือดร้อนใจนัก ข้าพเจ้ารักสมุกดิ่นนั้นมาก ให้ห่อปกไว้และนำคิดตัวไปไหนๆ เสนอ เมื่อไปเที่ยวพักแรมต่างจังหวัด ก็เอาไปอ่านด้วย บทกวีหลายตอนเมื่ออ่านในที่สังคากวีเกอก ให้อารรถรสซึ่งเป็นความสุขสุนขอ่ายิ่ง

สมุดบันทึกเดือนนั้นเป็นที่ชอบใจของเพื่อนฝูงบางคน ซึ่งนักจะขอรับไปอ่านด้วยในยามที่ไปเที่ยวพักแรมต่างจังหวัด เช่น ชายทะเลด้วยกัน ยังทำได้ว่าครั้งหนึ่งไปพักอยู่บ้านญาติของแสงอรุณ รัตกลิกร ที่ใกล้บ้างแสน ราว พ.ศ. 2490 เข้าวันหนึ่งเราแยกย้ายกันไปเดินเล่นนั่งเล่นตามชายหาด แสงอรุณขอรับสมุดเดือนนั้นไปด้วย เมื่อกลับมาพบกันตอนกลางวัน ปรากฏว่า เขาได้สเก็ตซ์ภาพวิวชายทะเลอย่างสวยงามไว้ในหน้าข้ายของสมุด หนึ่งหรือสองภาพ ซึ่งข้าพเจ้าพอใจมาก

ในช่วง พ.ศ. 2490 นั้นเอง ขณะเมื่ออ่านบทกวีในเดือนข้าแล้วข้าอึกนั้น มีถ้อยคำภาษาไทยผิดซึ้นมาในใจของข้าพเจ้า ตรงกับภาษาอังกฤษประโยชน์คต่อประโยชน์ในที่ตลาดแห่ง ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เขียนลงในค้านข้ายของสมุดให้ตรงกับเนื้อความภาษาอังกฤษ กระแสความคิดเช่นนี้เองทำให้ข้าพเจ้าลงมือแปลบางบทเป็นภาษาไทยโดยเฉพาะบทที่ตึงคุกความสนใจและจินตนาการของคนหนุ่ม เช่น

ตอน ‘ความรัก’ ‘การแต่งงาน’ เป็นต้น ข้าพเจ้าได้จัดส่งบทแปลง
บางตอนไปลงพิมพ์ในหนังสือพิมพ์รายวัน ‘นกรสาร’ เพื่อนๆ ที่
ได้อ่านก็พอใจและคงความชื่นชม ทำให้ข้าพเจ้าเกิดกำลังใจแปลง
ต่อไปเรื่อยๆ งานนี้ไม่ใช่งานเร่งร้อนอย่างใด และก็มักเป็นไปตาม
กระบวนการที่รอให้คำภาษาไทยดูชื่นมาในใจ เมื่อข่านและคุณคิด
ตามบทกวีภาษาอังกฤษไปแล้วจะเห็นว่าหนึ่ง หรือในบางกรณีคำไทย
ที่เกิดชื่นโถยทันที งานแปลนี้จึงนับว่าเป็นความบันเทิงใจอย่างหนึ่ง

หลังจากแปลเสร็จแล้วข้าพเจ้าก็ได้มีเวลาทบทวนปรับปรุง
แก้ไขอยู่หลายปี เพราะไม่มีโอกาสจะพิมพ์เป็นเล่ม เพื่อนๆ หลายคน
ที่ทราบและสนใจก็เคยผลักดันยื่นไปอ่าน บางคนก็ขอคัดลอกไว้
กว่าจะพิมพ์เป็นรูปเล่มครั้งแรกให้ก็ร้าว พ.ศ.2504 โดยอาจารย์
ประคิน ชุมสาย ณ อุบลฯ กรุณารับเป็นผู้จัดพิมพ์

ในขณะนั้นวงการหนังสือของไทยยังไม่พร้อมที่จะรับและ
สนใจงานเข่นนี้ จึงนับว่าเกิดชื่นก่อนยุคสมัย จึงขายไม่ค่อยออก
อย่างไรก็ตาม หลังจากเดินระยะพฤษภาคม ก็มีการตีพิมพ์ครั้งที่ 2
ในพ.ศ.2511 ก็ปรากฏว่าคนหนุ่มสาวที่แสวงหาสิ่งมีคุณค่าในชีวิต
เริ่มนับถือ และความสนใจนั้นก็เพิ่มขึ้นและดำเนินอยู่เรื่อยมาจนถึง
ปัจจุบัน

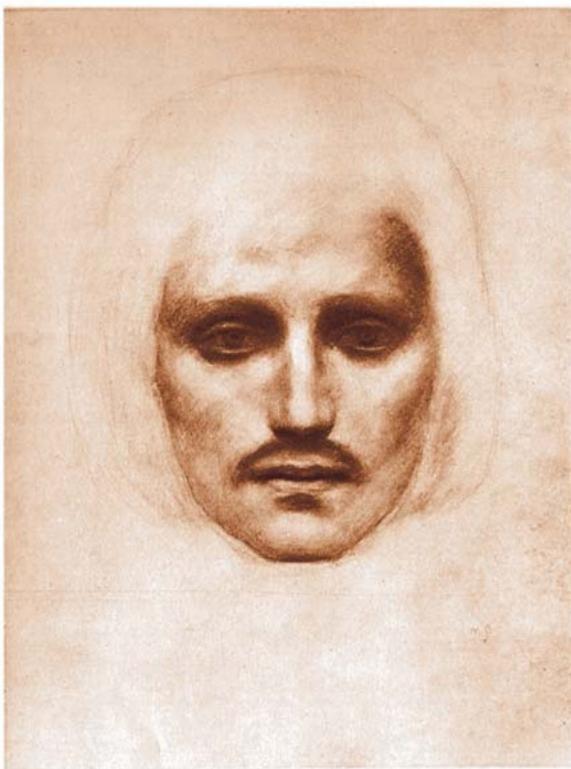
กล่าวได้ว่า บทแปลง ‘ปรัชญาชีวิต’ นี้ ซึ่งนำให้คนอ่าน

ชาวไทยรู้จัก ‘กาลิต ยิบран’ และชักจูงให้เกิดงานแปลผลงานของกวีและศิลปินผู้นี้ออกเป็นภาษาไทยอีกหลายเล่ม ซึ่งคิดหลักวรรณขันแห่งอยุธัย ‘ปรัชญาชีวิต’ เล่มนี้ ก็จะยังคงคุณค่า'nāmañatāgacchīvit' ของผู้คนต่อไปได้อีกนาน

ระวี ภารีไถ

22 มีนาคม พ.ศ.2530

Khalil Gibran

ສາວບານູ

ເຮືອແດລ່ນເຫັນມາ	17
ວ່າດ້ວຍຄວາມຮັກ	28
ວ່າດ້ວຍກາຣແຕ່ງງານ	34
ວ່າດ້ວຍບຸຕຣ	37
ວ່າດ້ວຍກາຣບົຈາກ	40
ວ່າດ້ວຍກາຣກິນ ແລະ ຕື່ມ	46
ວ່າດ້ວຍກາຣງານ	49
ວ່າດ້ວຍຄວາມປາໂນທີ່ ແລະ ຄວາມເຫຼົ້າໂສກ	54
ວ່າດ້ວຍບ້ານເຮືອນ	57
ວ່າດ້ວຍເຄື່ອງນຸ່ງທ່ານ	62
ວ່າດ້ວຍກາຣຊື້ອ ແລະ ກາຣໜາຍ	64
ວ່າດ້ວຍອາຊຸງກວ່າມ ແລະ ທັນທາກຽມ	67
ວ່າດ້ວຍກຸ່ມໝາຍ	75
ວ່າດ້ວຍອີສຣາພ	79
ວ່າດ້ວຍເຫຼຸຜດ ແລະ ພາຣມັນ	83
ວ່າດ້ວຍຄວາມປວດຮ້າງ	86
ວ່າດ້ວຍກາຣບວດຖຸຮຽມ	89
ວ່າດ້ວຍກາຣສອນ	92
ວ່າດ້ວຍມີຕຣາພ	94

ງ່າວ້າທ້າຍກາຽພູດຄູບ	97
ງ່າວ້າທ້າຍເກຕາ	100
ງ່າວ້າທ້າຍຄຸນໝາຮັນ ແລະ ຄວາມຂໍ້ວ້າຍ	103
ງ່າວ້າທ້າຍກາຣສວດວິງດອນ	108
ງ່າວ້າທ້າຍຄວາມບັນເທິງ	113
ງ່າວ້າທ້າຍຄວາມງານ	118
ງ່າວ້າທ້າຍສາສນາ	122
ງ່າວ້າທ້າຍຄວາມຕາຍ	126
ກຳອໍາດາ	130

ภาพประจักษ์ทั้งสิบสองภาพในเล่มนี้
คัดลอกจากงานศิลปะ
ผู้มีอช庸ผุ่นพนธ์

ในปีที่สิบสอง วันที่เจ็ดของเดือนแห่งการเก็บเกี่ยว
ท่านขึ้นไปบนภูเขาอกกำแพงเมือง และมองออกไปใน
ห้องพระเล และก็เห็นเรือแล่นผ่านอกเข้ามา

ทันใด ทว่าแห่งดวงใจของท่านก็เปิดออก ความ
ปีติชื่นชมโดยยินดียอกไปในสมุทร ท่านหลับตาและสวัสดิ์
ภำพานในความเงียบสงัด

卷之三

ขณะเมื่อท่านเดินลงจากภูเขา ความเครียดลดได้
นั่งเกิดขึ้นในใจ และท่านคิดว่า

ເຮົາຈະໄປດ້ວຍຄວາມສົນ ແລະປຣາສຈາກຄວາມເຄົ່າ
ໂສກໄດ້ອ່າງໄວ---ໄມ້ໄດ້ ເຮົາຈາກເມືອນນີ້ໄປໂດຍປຣາສຈາກ
ຄວາມເຈັບປາດໄມ້ໄດ້

ວັນອັນເຕີມໄປດ້ວຍທຸກໆທ່ຽນານ ຂຶ້ງເຮົາໄດ້ອູ້ໃນ
ກຳພັງເມືອນນີ້ຢືນຢາວ ແລະຄືນອັນເປົ່າເປົ່າຍົກໆເນື່ນນານ
ໄຄຮະທີ່ຈາກຄວາມເຈັບປາດແລະຄວາມເປົ່າເປົ່າຍົກຂອງ
ຕນເອງໄປໄດ້ໂດຍໄມ້ຮູ້ສຶກເລື່ອໃຈ

ບນດັນແຫລ່ານີ້ ເຮົາໄດ້ມີສິ່ງທີ່ຮັກມາກ ແລະລູກຫລານ
ແໜ່ງການເຝັກອຍຂອງເຮົາກີ່ເດີນເປົ່າຍົກໆຮ່າງອູ້ຕາມເນີນເຂົ້ານີ້
ນາກມາຍ ແລະເຮົາກີ່ໄມ້ອາຈາກສິ່ງແຫລ່ານີ້ໄປໄດ້ໂດຍປຣາສ
ຈາກຄວາມປວດຮ້າວ

ສິ່ງທີ່ເຮົາຈະສະລວງລົງວັນນີ້ ໄນໄຊ່ເພີ່ຍງເຄື່ອງນຸ່ງທ່ານ
ແຕ່ເປັນເນື້ອທັນຂອງເຮົາແຫ້ໆທີ່ເຮົາຈະຈຶກດ້ວຍມືອຕນເອງ
ແລະສິ່ງທີ່ເຮົາຈະລະໄວເບື້ອງຫລັງ ກີ່ໄນ່ໄຊ່ເພີ່ຍງ
ຄວາມຄຳນິ້ງ ແຕ່ເປັນຄວງໃຈທີ່ດັ່ງການດ້ວຍຄວາມທິກ ແລະ
ຄວາມກຣະຫຍາຍ

ແຕ່ເຮົາກີ່ໄມ່ອາຈອຢູ່ຕ່ອປະໄທ
ທ່ວງສມຸទຣອັນເຮືອກສຣພສິ່ງເຂົ້າສູ່ຕົນ ໄດ້ຮອງເຮືອກ
ເຮົາແລ້ວ ແລະເຮົາຕ້ອງລົງເຮືອ

ເພຣະກາຣທີ່ຈະຍັບຍັງອຢູ່ນັ້ນ ແມ່ໂມງຍາມຈະລຸກໄໝ້
ໃນຮາຕີ່ ເຮົາກີ່ຈະເຢັນຍະເຫື່ອກຈານຕົວແຊີ້ງ ເປັນຜລື້ກແລະຄູກ
ຈຳກັດອຢູ່ໃນເນັ້ມພິມພົມ

ທີ່ຈິງເຮົາປະປາດນາຈະນຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ໄປດ້ວຍ ແຕ່ຈະ
ທຳໄດ້ອ່າງໄຮເລ່າ

ເສີຍພູດໄມ່ອາຈນຳເຂາລື້ນແລະຮົມຟື່ປາກຊຶ່ງໃຫ້ປົກ
ແກ່ມັນໄປດ້ວຍໄດ້ ມັນຈະທົ່ວເລື່ອນໄປໃນເວຫາແຕ່ເຕືອນໄດຍ
ແລະນກອີນທີ່ບົນຝາ່ນດວງອາທິຕິຍົກີ່ແຕ່ລຳພັງທຸນເອງ
ໄມ້ໄດ້ນຳຮັງໄປດ້ວຍ

๛ ๛ ๛

ນັດນີ້ ເນື່ອທ່ານລົງມາຄົ່ງເຊີງເຂາ ທ່ານກີ່ທັນໜ້າອອກ
ໄປທາງທະເລື້ອກ ແລະກີ່ເຫັນເຮືອກມາລັງເຂົ້າມາໃນຈ່າງ ມີກະຕາສີ່
ຢືນອຢູ່ນກរານ ເປັນຄົນຈາກນ້ຳນາເກີດຂອງທ່ານ

๛ ๛ ๛

ດວງວິຫຼຸງຫານຂອງທ່ານກີ່ງເຮືອກເຫຼາແລ່ານັ້ນ ແລະ
ທ່ານພູດວ່າ

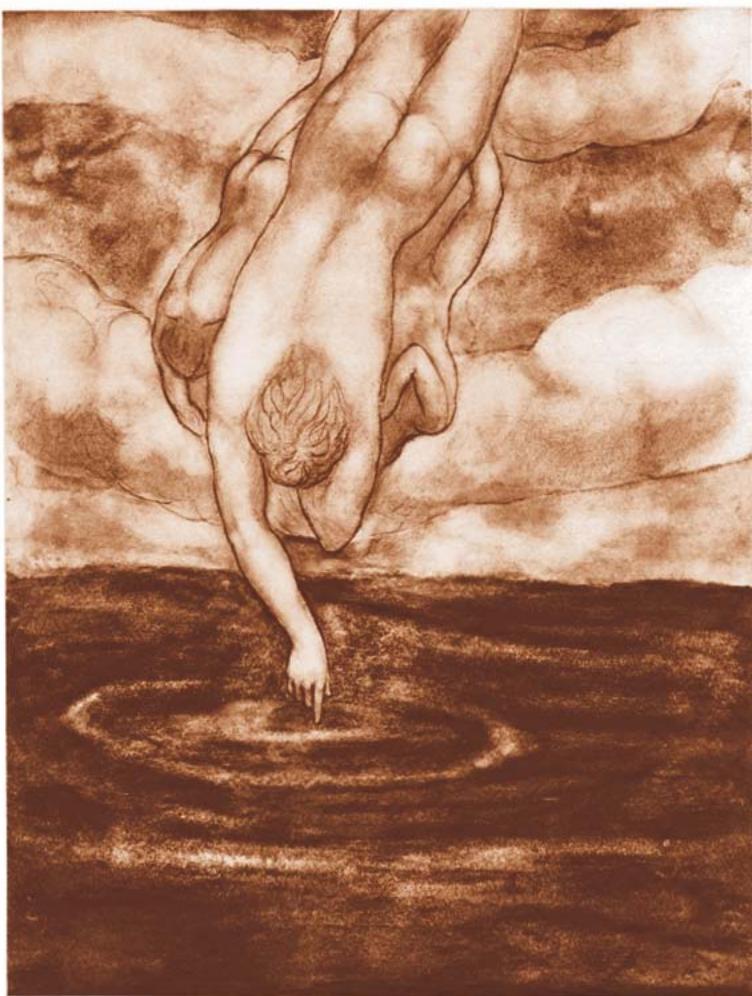
ບຸຕຸຮແໜ່ງມາຮາດຂອງເຮົາ ເຮືອຜູ້ສົງຈະໄປກັບຄົ່ນ
ບ່ອຍຄັ້ງ ເຮືອໄດ້ແລ່ນໄປໃນຄວາມຝັ້ນຂອງເຮົາ ແລະບັດນີ້
ເຮືອມາໃນຄວາມຕື່ນ ຮຶ້ງເປັນຄວາມຝັ້ນອັນລືກກວ່າ
ເຮົາພ້ອມທີ່ຈະໄປ ແລະຄວາມເວ່່ານອນຂອງເຮົາກີ່ງຮອທ່າ
ກະແສລມອູ່

ຂອໃຫ້ເຮົາໄດ້ຫາຍໃຈໃນອາກະອັນສັດນີ້ອັກສັກຄັ້ງ
ຂອເພື່ອງແຕ່ມອງດ້ວຍຮັກກັບໄປໜ້າງໜັງອັກສັກຄັ້ງ

ແລ້ວເຮົາກີ່ງຈະມາຢືນອູ່ທ່າມກາລາງພວກເຮົາ ຂາວທະເລ
ໃນໜູ້ຂາວທະເລ

ແລະທ່ວງສຸມທຽກວ້າງ ມາຮາຜູ້ອູ່ໃນຄວາມໜັບ
ຜູ້ຮັ້ງເປັນສານຕີແລະອີສຣາພຂອງແມ່ນ້າແລະລຳຫາວ
ຂອລຳຫາວນີ້ກວນອັກສັກຄັ້ງ ຂອເພື່ອງແຕ່ໄດ້ຮຳພື້ນ
ໃນໜູ້ນີ້ນີ້ອັກສັກຄັ້ງ

ແລ້ວເຮົາກີ່ງຈະມາສູ່ທ່ານ---ຫຍດນ້ຳໄວ້ຂອບເຂດ---ສູ່
ທ່ວງສຸມທຽກນີ້ໄວ້ຂອບເຂດ

ພະ ພັບ ປຸງ

ຂະນະທີ່ທ່ານເດີນລົງມາ ທ່ານກີ່ເຫັນຊາຍແລະຫຼູງ
ລະມື້ອຈາກທົ່ວທຸກ ແລະໄວ່ອ່ານຸ່ອຂອງເຂາ ແລະຮົ່ວມາທີ່ກຳແພັງ
ເມື່ອງ

ທ່ານໄດ້ຍືນເສື່ອງເຂາເຫຼັນເຮັດວຽກຊື່ອຂອງທ່ານ
ພ້ອມກັບຕະໂກນບອກກັນຄື່ງຂ່າວເຮືອຂອງທ່ານມາຄື່ງ

ພະ ພັບ ປຸງ

ແລ້ວທ່ານຈຳພຶກວ່າ
ວັນແໜ່ງກາງຈາກໄປ ຄວາມຈະເປັນວັນເກີບເກີ່ວດ້ວຍ
ຫົວໄມ່

ແລະໃນອນາຄຕກາລັນນັ້ນ ຄວາມເປັນທີ່ກ່າວກັນຫົວໄມ່
ວ່າ ສັນຍາກາລແໜ່ງເຮັນນັ້ນ ແຫ້ຈິງກີ່ເປັນຮຸ່ງອຽນດ້ວຍ
ເຮົາມື້ອໄຮສໍາຫຽນໃຫ້ແກ່ຜູ້ທ່າວກັນໄດ້ມາ ຫົວແກ່ຜູ້ທ່ີ່
ຮົ່ວຫຼຸດລົ້ອເຄື່ອງບົດອຸ່ນ ເພື່ອມາຫາເຮາ

ຄວາມແລ້ວຫົວໄມ່ໃໝ່ ທີ່ຄວງໃຈເຮາຈະເປັນປະໜຶ່ງຕົ້ນໄໝ
ພລດກ ຂຶ້ງເຮາຈະເກີບແຈກຈ່າຍແກ່ເຂາເຫຼັນນັ້ນ

ແລະຄວາມປ່ຽດນາຂອງເຮາກີ່ຄວ່າໄລວິນດັ່ງຫານ້າພຸ

เพื่อว่าจะได้เติมถ้อยของเข้าให้เต็ม

ควรแล้วหรือมิใช่ ว่าเราจะเป็นคั่งพิน เพื่อว่า
พระหัตถ์ของพระผู้เป็นเจ้าจะได้สัมผัส หรือเป็นชลุյ
ชั่งลมหายใจของพระองค์จะเป่าผ่าน

เรานี้เป็นผู้เสาะแสวงหาความสังด และสมบัติใด
เล่าที่เราพบในความสังนั้น อันเราจะให้แก่เขาได้ถ้อย
ความมั่นใจ

ถ้าวันนี้เป็นวันเก็บเกี่ยวของเรา ก็เราได้ห่วง
เมล็ดพันธุ์ไว้ในห้องทุ่งใด และในทุกๆ กล้องอันเตือนรำฯ ให้เล่า

หากบัดนี้ เป็นช่วงโมงที่เราจะซูประทีปชี้น ปลด
ประทีปนั้นจะไม่ใช่ของเรา

เราจะซูประทีปชี้น จ่างเปล่าและมีด

แล้วผู้พิทักษ์ราชรีจะเติมเชื้อเพลิง และจะจุลมัน
ชี้นถ้อย

๗๘ ๗๙ ๘๐

ท่านรำพึงสิ่งเหล่านี้เป็นคำพูด แต่ก็มีอีกมากmany
ในใจซึ่งมิได้พูด เพราะท่านเองไม่อาจล่าวความนึกคิด

ອັນລ້າລຶກຂອງທ່ານໄດ້

ເມື່ອທ່ານຄື່ນໃນເມືອງ ຝູງຂນກົມາຫາ ແລະຮ້ອງເຮືອກທ່ານ
ເປັນເສີຍງເດືອນ

ບວຣດາຜູ້ເນົາອອກມາຂ້າງໜ້າ ແລະພູດຄ່າ
ໂປຣໂຍ່າເພື່ອດ່ວນຈາກເຮົາໄປເລຍ
ທ່ານໄດ້ເປັນເສີມອົນກາລເທິ່ງໃນຍາມຄໍ່າຂອງເຮົາ ແລະ
ຄວາມໜຸ່ມຂອງທ່ານໄດ້ໃຫ້ຄວາມຝັ້ນແກ່ເຮົາເພື່ອຈະຝັ້ນ
ທ່ານນີ້ມີໄດ້ເປັນຜູ້ແປລກໜ້າຂອງເຮົາ ແລະກີ່ຫາໃຊ້ເພື່ອ
ຜູ້ເຢີມເຢີນ ແຕ່ເປັນດັ່ງນຸ່ຽມແລະເປັນທີ່ຮັກຍິ່ງຂອງເຮົາແຫ້າ
ອຍ່າເພື່ອໃຫ້ຄວາມຕາຂອງເຮົາຕ້ອງເຈັບປວດ ເພົ່າມີໄດ້
ເຫັນໜ້າຂອງທ່ານເລຍ

ນັກບວຂທັງໝາຍແລະຫຼູງກົງກຳລ່າວແກ່ທ່ານວ່າ
ຂອຍ່າໃຫ້ຮລອກຄລື່ນແຍກເຮາຈາກກັນເລື່ອແຕ່ບັດນີ້
ເລຍ ຂອຍ່າເພື່ອໃຫ້ຂວບປື່ທ່ານອູ້ໃນໜຸ່ງເຮາກລາຍເປັນແຕ່
ຄວາມທຽງຈຳ

ท่านได้เดินอยู่ในห้ามกลางเรา ดังคงกิญญาณและ
เงาของท่านได้เป็นดังแสงสว่างบนใบหน้าของเรา

เรารักท่านมาก แต่ความรักของเรารักแค่พูด มัน
ถูกห่อหุ้มด้วยผ้าคลุม

แต่บัดนี้ มันร้องเรียกท่านแล้วด้วยเสียงอันดัง และ
ก็จะยืนเปิดเผยตนเองเฉพาะหน้าท่าน

และเป็นที่กล่าวกันมาแต่ไหนแต่ไรแล้วว่า ความรัก
ไม่รู้ความล้ำลึกของตนเอง จนกว่าจะถึงขั้นมองของการ
จากพราภ

คนอื่นก็เข้ามาร่วมอ้อนวอนท่านด้วย และท่าน
ไม่ตอบ ท่านเพียงก้มศีรษะ และผู้ที่ยืนอยู่ใกล้ๆ ก็เห็น
น้ำตาของท่านร่วงลงสู่หน้าอก

แล้วท่านพร้อมด้วยผู้ชนก็พาภันเดินไปยังจัตุรัส
ใหญ่หน้าวิหาร

และก็มีหญิงหนึ่ง ชื่อ อัลมิตรา เดินออกมายาก

ວິຫານນີ້ ເຮືອເປັນຜູ້ເຫັນອຮຣມ

ແລະທ່ານກົມອອງເຮືອດ້ວຍຄວາມອ່ອນໂຍນຍຶ່ງ ເພຣະວ່າ
ເຮືອເປັນຄົນແຮກທີ່ໄດ້ພບແລະຟັງຄຳກລ່າວຂອງທ່ານ ເນື່ອຄັ້ງທີ່
ທ່ານມາຄື່ນເມື່ອໄດ້ເພີ່ຍງວັນເດືອນ

ພະ ຜັບປຸງ

ແລະເຮືອກີ່ແສດງຄາວະຕ່ອທ່ານ ພຣັນມກັບພຸດວ່າ
ທ່ານຜູ້ແທນຂອງພຣະຜູ້ເປັນເຈົາ ທ່ານຜູ້ແສວງຫາສິ່ງ
ສູງສຸດ ທ່ານໄດ້ເຝັ້ມອອງຂອບພ້າຮອເຮືອຂອງທ່ານເປັນເວລານານ
ບັດນີ້ ເຮືອຂອງທ່ານມາຄື່ນແລ້ວ ແລະທ່ານຈຳຕ້ອງໄປ
ຄວາມໄຟຟ້ນຄື່ນດີນແດນແໜ່ງຄວາມທຽງຈຳຂອງທ່ານນັ້ນ
ລືກໜີ້ແນບແນ່ນ ແລະຄວາມຮັກຂອງເຮົາກີ່ໄມ່ອ່າຈຸກພັນທ່ານ
ໄກໄດ້ ອ້ອກຄວາມປວກຄານຂອງເຮົາກີ່ໄມ່ອ່າຈ່າເໜື່ອງຮັກທ່ານໄກໄດ້
ແຕ່ສິນນີ້ເຮົາຂອ້ອງກ່ອນທີ່ທ່ານຈະຈາກໄປ

ຂອທ່ານໄດ້ພຸດກັບເຮົາ ແລະໃຫ້ສົຈອຮຣມແກ່ເຮົາ

ແລະເຮົາກີ່ຈະໄດ້ໃຫ້ແກ່ລູກຫລານຂອງເຮົາ ແລະລູກຫລານ
ຂອງເຮົາກີ່ຈະໄດ້ໃຫ້ຢ່າຍທອດກັນຕ່ອໄປ ແລະອຮຣມນັ້ນກີ່ຈະໄມ່ສູນ
ໃນຄວາມໂດດເດືອນເດືອນຂອງທ່ານນັ້ນ ທ່ານໄດ້ເຝັ້ມອອງວັນຄື່ນ

ของเรา และในความดีนั้นของท่าน ท่านก็ได้ฝ่าฟันเสียงสะอื้น
และหัวเราะในความหลับของเรา

ดังนั้น ณ บัดนี้ ขอได้เปิดเผยเราแก่เราเอง และได้
บอกให้เราทราบถึงสิ่งซึ่งท่านได้ประจักษ์ อันมีอยู่ในระหว่าง
การเกิดและความตาย

๔๔ ๔๕ ๔๖

และท่านตอบว่า

ประชาชนชาวออร์ฟาร์ลีส เราจะบอกอะไรแก่ท่านได้
นอกจากสิ่งที่เคลื่อนอยู่ในวิญญาณของท่านเอง เมื่อขณะนี้

บอกเราถึงเรื่อง ‘ความรัก’
และท่านก็ง่ายคือจะชี้นัมของดูผู้ชน เขาเหล่านั้น
เงี่ยบกริบ ท่านพุดด้วยเสียงอันดังกว่า
เมื่อความรักกรองเรียกเชอ จงตามมันไป
แม้ทางของมันนั้นจะชุ่มชะและชันเพียงใด
และเมื่อปีกของมันโอบรอบกายเชอ จงยอมทน
แม้หนามแหลมอันช่อนอยู่ในปีกนั้นจะเลียดแทงเชอ
และเมื่อมันพูกกับเชอ จงเขื่อตาม
แม้เสียงของมันจะทำลายความฝันของเชอด้ing
ลมเห็นอพัคกระหน้าสวนดอกไม้ให้แหลกลายไปฉะนั้น

卷之三

เพราะแม้มันะที่ความรักส่วนมองกูญให้เชือ มันก็จะ

ตรีกงเงนເຂອ ແລະ ຂະໜ້າມນີ້ມັນໃຫ້ຄວາມເຕີບໂຕແກ່ເຂອນນີ້
ມັນກີ່ຈະລິດຮອນເຂອດ້ວຍ

ແມ່ຂະນະເມື່ອມັນໄດ້ຂຶ້ນໄປສູງອົດສູງ ແລະ ລູບໄລໍກິ່ງກຳນັ
ອັນແກວງໄກວິນແສງອຽນ
ແຕ່ມັນກີ່ຈະຫຍັ້ງລົງສູ່ຮາກລືກ ແລະ ເຂົ່າຄອນຕຽງທີ່
ບື້ມັນອູ້ກັບຕິດດ້ວຍ

ຄວາມຮັກຈະຮວບຮຸມເຂອເຂົ້າດັ່ງຜັກຊ້າວໂພດ
ມັນຈະແກະເຂອອອກຈານເປີ້ອຍເປົ່າ
ແລ້ວມັນຈະລ່ອນເພື່ອໃຫ້ເຂອຫລຸດຈາກເປີ້ອກ
ມັນຈະບົດເຂອຈານເປັນຜົງຂາວ
ແລ້ວຈະຂໍມາຈານເຂອອ່ອນເປີ່ຍກ
ແລ້ວມັນກີ່ຈະນຳເຂອເຂົ້າສູ້ໄຟອັນສັກຕິສີທີ່ຂອງມັນ
ເພື່ອວ່າເຂອຈະໄດ້ກາລາຍເປັນອາຫາຣິພູ້ຂອງພຣະເປັນເຈົ້າ

ຄວາມຮັກຈະກະຮະທຳສິ່ງທັງໝົດນີ້ແກ່ເຂອ ເພື່ອວ່າເຂອ
ຈະໄດ້ຫຍັ້ງສູ້ຄວາມລັບຂອງດວງໃຈເຂອເອງ ແລະ ດ້ວຍຄວາມຮູ້ນີ້

ເຂົອກີ່ຈະໄດ້ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງດວງໃຈແກ່ໜີວິດອນຕະ

ແດ່ທາກດ້ວຍຄວາມກົ້າ ເຂອມຸ່ງແດ່ແສວງຫາຄວາມ
ສົງບສູຂະແລກຄວາມສໍາຮາຜູຈາກຄວາມຮັກ

ກີ່ຈະເປັນກາຣີກວ່າ ທີ່ເຂົອກວະຈະປັກຄຸມຄວາມ
ເປີ້ອຍເປົ່າຂອງຕົນແລກທີ່ອກໄປເລື່ອຈາກລານບດ

ໄປສູໂລກອັນໄຣຖຸກາລ ທີ່ຊື່ເຂົອຈະຫັກເກົ່າໄຟ່ເຕີມທີ່
ແລກຈະຮັອງໄທກີ່ໄຟ່ເຕີມທີ່

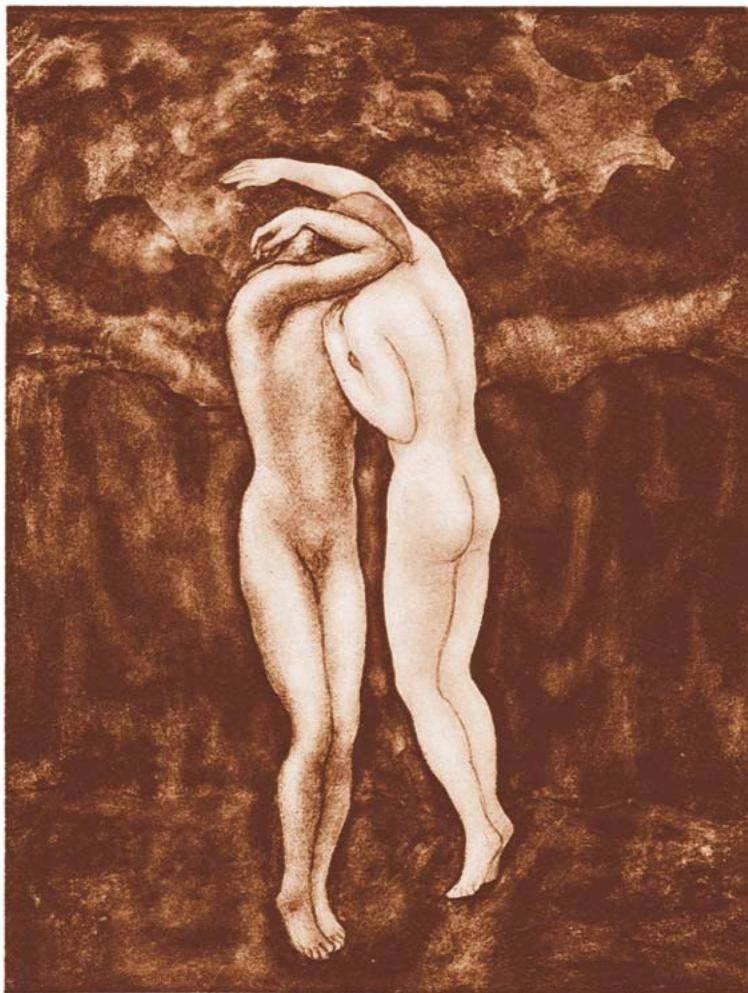

ຄວາມຮັກມີໃຫ້ສິ່ງອື່ນໄດ້ ນອກຈາກຕົນເອງ ແລກີ່ໄມ່ຮັບ
ເອາສິ່ງໄດ້ ນອກຈາກຕົນເອງ

ຄວາມຮັກໄມ່ຄຽບຄວອງ ແລກີ່ໄມ່ຍົມຄຸງຄຽບຄວອງ
ເພວະຄວາມຮັກນັ້ນພອເພີ່ຍແລ້ວສໍາຮັບຕອບຄວາມ
ຮັກ

ເນື້ອເຂົອຮັກ ອຍ່າໄດ້ກຳລ່ວງວ່າ “ພຣະເປັນເຈົ້າອູ້ນ
ດວງໃຈເຮົາ” ແຕ່ຄວາມຝູດວ່າ “ເກາອູ້ນດວງໃຈພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າ”

และอย่าได้คิดว่าเธอนำทางแห่งความรักได้ เพราะ
ถ้าความรักพบว่าเธอ มีคุณค่าพอแล้วก็จะเป็นผู้นำทาง
แก่ เธอเอง

ความรักไม่มีความประณานาสิ่งอื่นใด นอกจาก
จะทำตนเองให้สมบูรณ์

แต่หากเธอรัก และจำต้องมีความประณานา ก็ขอ
ให้ความประณานาของเธอจงเป็นดังนี้

เพื่อจะละลายและหลุดราน้ำ ชี้งส่งเสียงเพลง
กล่อมราตรี

เพื่อจะเรียนรู้ความป่วยร้าว อันเกิดแต่ความอ่อน-
โภนลงทะเบียนไม่เกินไป

เพื่อจะต้องบาดเจ็บ ด้วยความเข้าใจในความรักของ
ตนเอง

และเพื่อจะยอมให้เลือดหลั่งไหล ด้วยความเต็มใจ
และปราโมทย์

เพื่อที่นั่นนั่น ณ รุ่งอรุณ ด้วยดวงใจอันปีติและขอบคุณ
ความรักอีกวันหนึ่ง

เพื่อจะหยุดพัก ณ ยามเที่ยง และเพ่งพินิจความสุข
ชาบชี้งของความรัก

เพื่อจะกลับบ้าน ณ ยามพลบค่ำ ด้วยรู้สึกสำนึกรุ่น
และเพื่อจะหลับไปพร้อมกับคำสาดภานาสำหรับ
คนรักในดวงใจ และเพลงสรรเสริญบนริมฝีปากของเธอ

ລ້ວ ຂົມືຕຣາ ກືດານທ່ອໄປວ່າ
‘ກາຮແຕ່ງງານ’ເລົາ ພຣະຄຸນທ່ານ

ແລະທ່ານຕອບວ່າ

ເຂອເກີດມາດ້ວຍກັນ ແລະເຂອກີຈະອູ່ດ້ວຍກັນຕລອດໄປ
ເຂອຈະອູ່ດ້ວຍກັນແມ່ນເນື້ອປຶກຂາວຂອງຄວາມຕາຍ

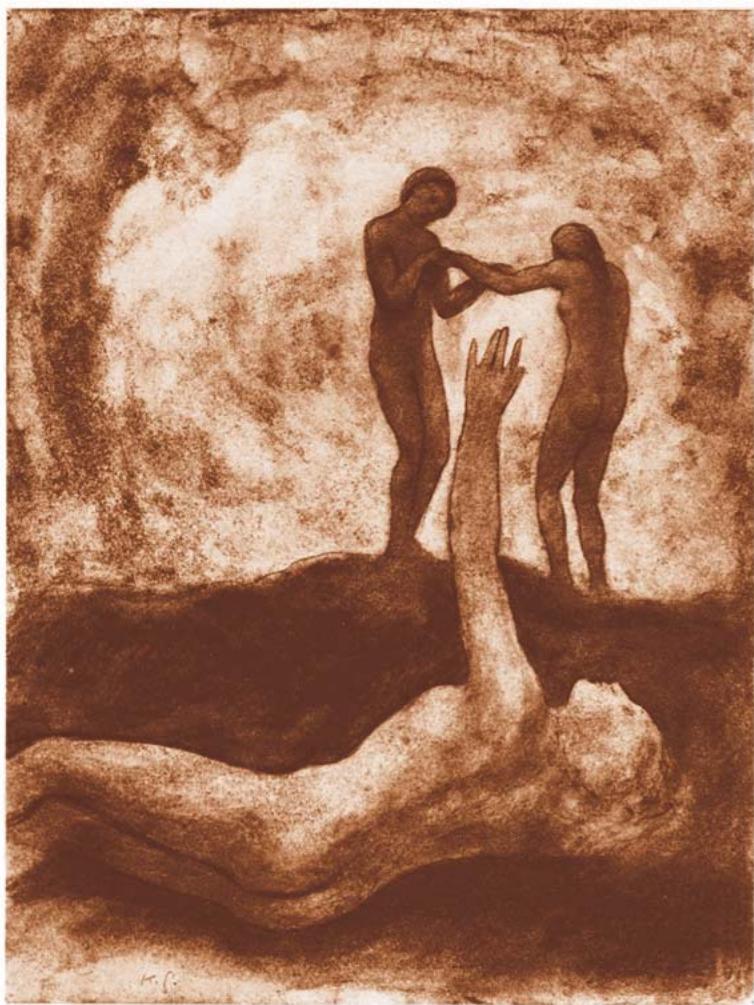
ປັດກວາດວັນຄືນຂອງເຂອໃຫ້ກະຈັດກະຈາຍໄປ

ຖູກແລ້ວ ເຂອຈະອູ່ດ້ວຍກັນ ແມ່ນໃນຄວາມທຽງຈຳອັນ
ສັັດຂອງພຣະເປັນເຈົາ

ແຕ່ຂອໃຫມ່ຊ່ອງວ່າງໃນກາຮອູ່ດ້ວຍກັນຂອງເຂອ
ແລະຂອໃຫ້ກະແສລມແໜ່ງສວຣາກໂບກໂບຍໄປນາ
ຮ່ວງເຂອ

ຈົງຮັກກັນແລະກັນ ແຕ່ອຢ່າສ້າງພັນຮະແໜ່ງຄວາມຮັກ

และขอให้ความรักนั้นเป็นเสมือนหนึ่งหัวสมุทรอันเคลื่อนไหวอยู่ระหว่างฝังแห่งวิญญาณของเชอหังสอง จงเติมถ้อยของกันและกัน แต่อย่าตีมจากถ้อยเดียวกัน

จงให้ขนมปึงแก่กัน แต่อย่ากัดกินจากก้อนเดียวกัน จงร้องและเริงรำด้วยกัน และจงมีความบันเทิง แต่ขอให้แต่ละคนได้มีโอกาสอยู่โดยเดียว ดังเข่นสายพินนั้นต่างอยู่โดยเดียว ทว่าสั่นสะเทือนด้วยทำนองดนตรีเดียวกัน

จงมอบดวงใจ แต่มิใช่ต่ออีกฝ่ายหนึ่ง เพราะหัตถ์แห่งชีวิต omnibhuta นั้นที่จะรับดวงใจ ของเชอให้ได้

และยืนอยู่ด้วยกัน แต่อย่าใกล้กันนัก เพราะเสาของวิหารนั้น ก็ยืนอยู่ห่างกัน และต้นโโคคตันไซเพรส ก็มิอาจเติบโตได้ร่วม生长 กันได้

ລະຫວັງຄນໜຶ່ງ ຂຶ້ງກອດບຸຕະນຸຍ

ไว้กับอก พดว่า ได้โปรดพากับเราถึงเรื่อง ‘บุตร’

และท่านตอบว่า

บุตรของເຮືອ ໄນໃຫ້ບຸตรຂອງເຮືອ

เข้าเหล่านั้นเป็นบุตรและธิดาแห่งชีวิต

ເກມາທາງເອງ ແຕ່ໄມ້ໄດ້ມາຈາກເອງ

และแม้ว่าเขายื่นกับเชอ แต่ก็ไม่ใช่สมบัติของเชอ

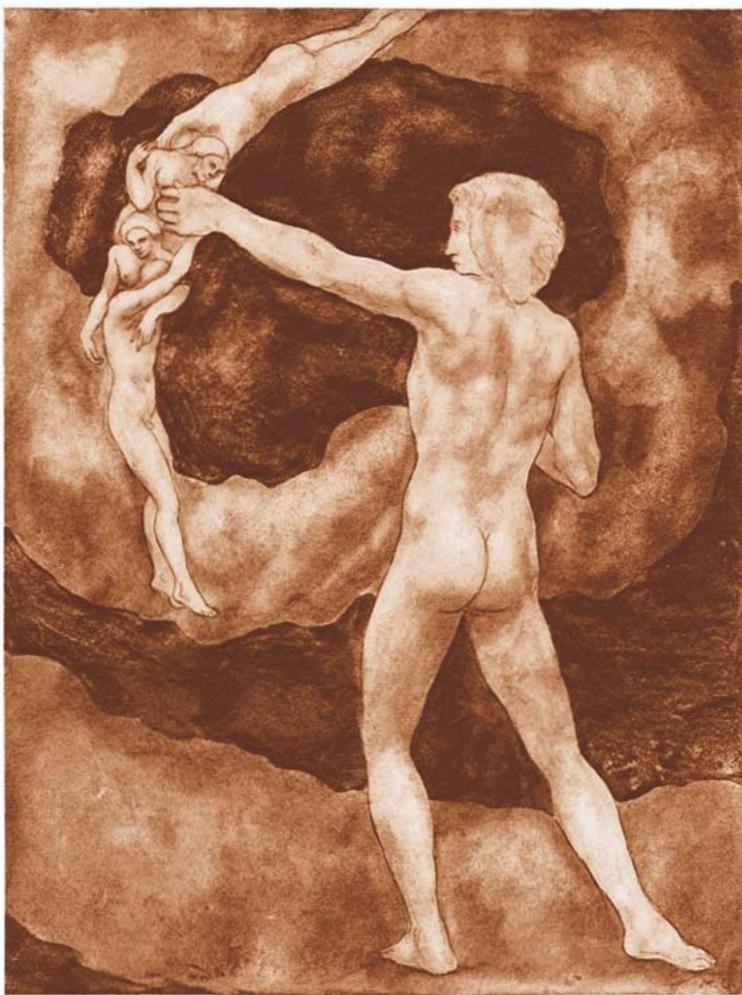
เชื่ออาจให้ความรักแก่เขา แต่ไม่อาจให้ความนึกคิดได้

เพราจว่าเขาก็มีความคิดของตนเอง

เชื่ออาจจะให้ที่อยู่อาศัยแก่ร่างกายของเขาได้ แต่

มีใช่แก้วัญญาณของเขา

38 พระปารชุญาธิค

เพราะวิญญาณของเขานั้น อุปในม้านของพรุ่งนี้
 ซึ่งเชօไม่อาจเยี่ยมเยือนได้ แม้ในความฝัน

เชօอาจจะพยายามเป็นเหมือนเขาได้ แต่อ่าได้
 พยายามให้เข้าเหมือนเชօ

เพราะชีวิตนั้นไม่เดินถอยหลัง หรือห่วงใยอุปกับ
 วันวาน

เชօนั้นเป็นเสมือนคันธนู และบุตรหวานเหมือน
 ลูกธนูอันมีชีวิต

ผู้ยิงเล็งเห็นที่หมายบนทางอันมีรูสีน้ำเงิน สุด พระองค์
 จะนำเชօเติมแรง เพื่อว่าลูกธนูจะพุ่งเร็วและไปไกล

ขอให้การโน้มงอนของเชօในอั้งหัตถ์ของพระองค์
 เป็นไปด้วยความยินดี

เพราะว่า เมื่อพระองค์รักลูกธนูที่พุ่งไปนั้น พระองค์
 รักคันธนูซึ่งอยู่นั่งด้วย

ลักษณะคนหนึ่งพูดว่า 'ได้โปรด'

กล่าวถึง 'การบริจาก'

และท่านตอบว่า

เมื่อเชօบบริจากทรัพย์สมบัติของเชօ เชօให้แต่เพียงเล็กน้อย

ต่อเมื่อเชօอุทิศตนเองสิ นั่นเป็นการให้อปางแท้จริง
ทรัพย์สมบัติของเชอนั้นเอง จะเป็นสิ่งอื่นใด
นอกจากระสิ่งที่เชօเก็บและเฝ้าระวังไว้ ตัวยกลักษณะ
พรุ่งนี้เชօอาจต้องการมันอีก

เจ้าสุนuchomฉลาดที่ฝังขั้นกระดูกไว้ในทรายขณะ
เมื่อมันเดินตามผู้แสวงบุญไปยังทิพยนคร เพื่อมันจะได้
กินอีกในวันพรุ่ง---พรุ่งนี้มันจะได้กินลงทะเบียน

ความกลัวว่าจะต้องการอีก มีใช่ความต้องการเอง

หรือ

ความพรั่นพรึงต่อความกระหาย ทั้งๆ ที่บ่อน้ำ
ของเชือกยังเต็มเปี่ยม คือความกระหายอันมีรู้ดับมีใช่หรือ

๗๗ ๗๗ ๗๗

บางคนมีมาก แต่ขาดบริจาคมเพียงนิดเดียว และ
ก็ให้เพื่อเข้าชื่อ และความประณานักเรียนอยู่นี้ ย่อมทำให้
การบริจาคมของเขามีราคี

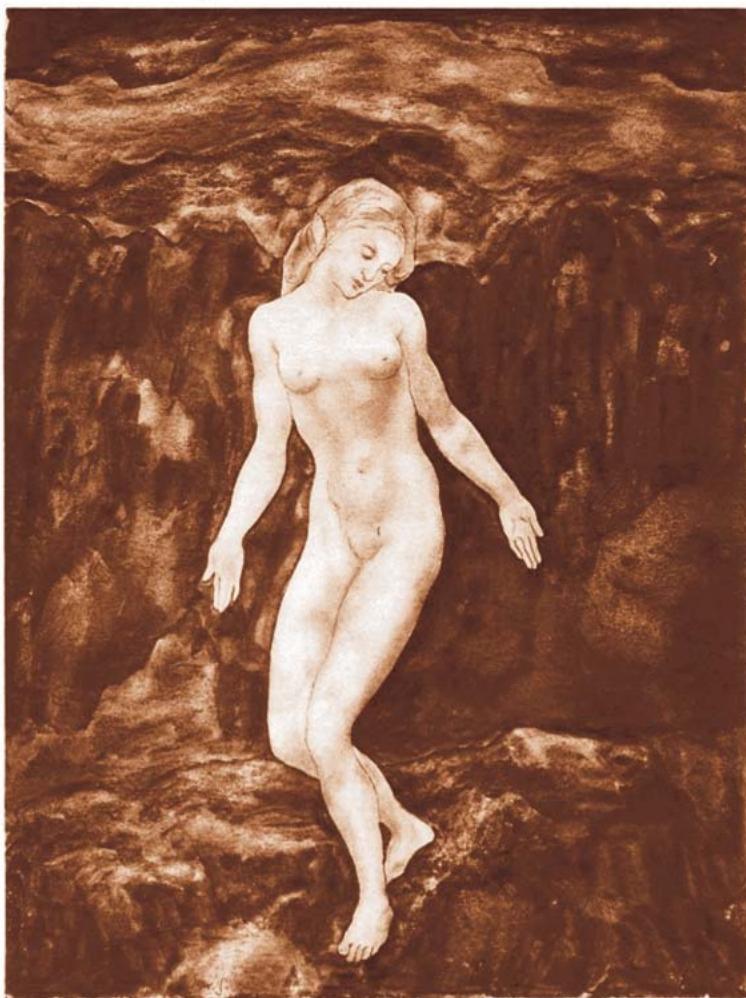
บางคนมีอยู่น้อย แต่ถูกให้หังหมด
เข้าเหล่านี้มีศรัทธาต่อชีวิต และต่อความสมบูรณ์
ของชีวิต และถุงเงินของเขามีแค่กว่าเปล่า

บางคนบริจาคมไปด้วยความปราโมทย์ และความ
ปราโมทยนั้นเองเป็นผลตอบแทน

บางคนให้ไปด้วยความป่วยร้าย ความป่วยร้ายนั้น
ย่อมทำระวงศ์ใจของเข้า

ยังมีบางคนให้โดยไม่มีรู้จักความเจ็บปวดในการให้
มิได้ให้โดยมุ่งหวังความปราโมทย์ใดๆ เป็นผลตอบแทน
และมิได้ให้โดยมุ่งหวังคุณความดีใดๆ

42 พระภูษาที่วิเศษ

ເຫັນວ່າຈະໃຫ້ຄູ່ຈະເຕີຍກັບບຸພຜາຕິອັນສົງກລິນທອມ
ຄລບອຢູ່ໃນທຸນເຂົາໂນັ້ນ

พระผู้เป็นเจ้าทรงคำรับฟ่ายานมือของบุคคลเข่นนี้
พระองค์ทรงสรวญิมกับพื้นพิภพฟ่านดวงตาของคนเข่นนี้

卷之三

เมื่อถูกร้องขอ ก็เป็นการดีที่จะบริจาค แต่ที่ดีกว่า
นั้นก็คือ ให้ไปทั้งๆ ที่ไม่ถูกขอ โดยความเข้าอกเข้าใจกัน

และสำหรับผู้พัวมันจะบริจาคมนั้น การแสวงหาผู้รับ เป็นความปราระโน้มที่ยิ่งกว่าการให้เสียอีก

และเชอจังมีอะไรที่หงกันไว้อีกหรือ
วันหนึ่งทุกสิ่งที่เชอมีอยู่จะต้องถูกบริจากไป
ดังนั้น จงบริจากเสียแต่บัดนี้ เพื่อว่าสมัยแห่งการ
บริจากนั้นจกได้เป็นของเรอ มีใช่ของทายาทของเรอ

卷之三

เชื่อมั่นจะกล่าวว่า “เรายินดีให้ แต่เฉพาะผู้สมควรได้รับ”

ต้นไม้ในสวนของเชอ หรือปศุสัตว์ในท้องทุ่ง ก็ไม่

ກລ່າວເຊັ່ນນັ້ນ

ມັນສະຫຼຸບຖືສ ເພື່ອດຳຮັງອູ່ ເພຣະກາຮວງກັນ ມາຍ
ຄວາມຄື່ງກາຣແກກທຳລາຍ

ຜູ້ມີຄຸນຄ່າພອທ່ຽນໄດ້ພົບວັນຕື່ນ ທຸກຄົນຄວາມແກ່ກາຣັບ
ທຸກສິ່ງທຸກອຳນວຍຈາກເຂົ້າ

ແລະຜູ້ມີຄຸນຄ່າພອທ່ຽນໄດ້ຕົ້ນດໍາຈາກມາສຸມທຽບແໜ່ງ
ຊື່ວິທ ກໍສມຄວາມຈະໄດ້ຕັກຕວງຈາກຮານນໍ້າຂອງເຂົ້າດ້ວຍ

ຄຸນຮຽມອັນໄດ້ເລົ່າຈັກປະເສົາສູ່ໄປກວ່າຄຸນຮຽມ
ອັນດຳຮັງອູ່ໃນຄວາມອາຈາຫາຍຸ ຄວາມມິ້ນໃຈ ແລະຍຶ່ງກວ່ານັ້ນ
ໃນບຣິຈາກຮຽມແໜ່ງກາຣັບບຣິຈາກ

ແລະເຂົ້າຜູ້ຕ້ອງກາຣໃໝ່ນຸ່ມຍື່ເປີດແຜຍຄວງໃຈຂອງເຂົ້າ
ແລະທຳລາຍຄວາມກາຄກູມືໃຈໃນຕົນລົງ ເພີ່ງເພື່ອຮັບກາຣບຣິຈາກ
ຂອງເຂົ້ານັ້ນ ເຂົ້າມີຄຸນຮຽມດີເສີມຂອ່າງ

ຈຸດຕົນເອງເສີຍກ່ອນວ່າ ເຂົ້ານັ້ນຄວາມແກ່ກາຣເປັນຜູ້ໃຫ້
ແລະເປັນເຄື່ອງມືອ້ານແໜ່ງກາຣໃຫ້

ເພຣະໂດຍແທ້ຈິງແລ້ວ ຂໍ້ວິທເປັນຜູ້ໃຫ້ແກ່ຂໍ້ວິທ ສ່ວນເຂົ້າ
ຜູ້ຄົດເຂົ້າວ່າຕົນເປັນຜູ້ໃຫ້ນັ້ນ ເປັນເພີ່ງພຍານຜູ້ຮູ້ເທິ່ນ

卷之三

และสำหรับเชือกที่เป็นผู้รับ และเชือกทั้งหลายก็คือผู้รับ
อย่าได้คิดกังวลเรื่องบุญคุณนัก เพราะจะเป็นการส่วนข้อความ
เข้ากับตนเองและผู้ให้ด้วย

แต่ขอให้ลองขึ้นพร้อมกับผู้ให้ โดยของขวัญนั้น เป็นปีก

เพราความรู้สึกเรื่องหนึ่งบุญคุณมากไปนั้น คือการ
ข้องใจในความอารีของเข้า ผู้มีพื้นพิภพเป็นมาตรฐาน และ
พระผู้เป็นเจ้าเป็นบิดา

ລວມຫຍາຍຫາຄນහິ່ນ ເປັນເຈົ້າຂອງ
ໂຮງແຮມ ກລ່າວວ່າ ໄດ້ໂປຣພູດຄື່ນເຮື່ອງ ‘ກາຣກິນ’ ແລະ ‘ຕິ່ນ’
ທ່ານກລ່າວວ່າ

ເຮັນນີ້ອຍກໃຫ້ເຂອດໍາຮັງຊື່ພອຍູ້ໄດ້ດ້ວຍຄວາມຮອມ
ຫວານຂອງພື້ນດິນ ແລະ ອລ່ອເລື້ຍງຊື່ພອຍູ້ໄດ້ດ້ວຍແສງສວ່າງ
ເຫັນເດີຍກັບກລ່າຍໄຟ

ແຕ່ເນື່ອງດ້ວຍເຂອດໍາທົ່ວໜ່າເພື່ອກິນ ແລະ ຕ້ອງຈະກັດ
ນ້ຳນມແມໂຄຈາກລູກອ່ອນ ເພື່ອບຣາເທກວາມກະຮ່າຍ ກີ່ຂອ
ຈົກຮະທຳດ້ວຍຄວາມຄາຮະນູ້າ

ແລະ ຂອໃຫ້ໂຕ່ອາຫານຂອງເຂອດເປັນເຫັນແຫ່ນສັງເງຍ
ຮື່ງສິ່ງທີ່ສົດແລະ ບຣີສຸທີ່ຈາກທຸ່ງນາປ່າເຫຼາ ຫຼຸກນຳມາວາງເປັນພລື
ແກ່ສິ່ງສະອາດແລະ ບຣີສຸທີ່ກົກວ່າ ອັນດໍາຮອຍຢູ່ໃນນຸ່ມຫຼູ້

ເນື້ອເຂົອມ່າສັກ໌ ຈົກລ່າວແກ່ມັນໃນຄວງໃຈວ່າ
“ອານຸພາພເດີຍກັບທີປະຫວາງເຂົອ ຈົປະຫວາງເຮົາດ້ວຍ
ແລະເຮົາເອັນດ້ວຍຈະຖູກກລືນໄປ^๕
ເພຣະກູງເກີນທີ່ອັນນຳເຂົອມາສູ່ອຸ້ງມື້ອາເນັ້ນ ຈະນຳ
ເຮົາໄປສູ່ອຸ້ງທັດອັນທຽນອານຸພາພກວ່າດ້ວຍ
ເລືອດຂອງເຂົອແລະເລືອດຂອງເຮັນນີ້ໃຊ້ອື່ນໄດ້ ຕ່າງກີ່
ເປັນນໍ້າຫລຸ່ວເລື່ອເລີ່ມພຸກໝາແໜ່ງສວຽບຄົກ”

ສະ ສະ ສະ

ເນື້ອເຂົອກັດກິນຜລໄມ້ ຈົກລ່າວແກ່ມັນໃນໃຈວ່າ
“ເມີ້ຕັພນົ້ງຂອງເຈົ້າ ຈັກດໍາວົງອູ້ຢູ່ໃນກາຍເຮາ
ແລະຄອກຖຸມໃນວັນພຽງນີ້ຂອງເຈົ້າ ກໍ່ຈັກຜລິບານໃນ
ຄວງໃຈເຮາ

ແລະກລືນຫອມຮົ່ວນຂອງເຈົ້າ ຈະເປັນລມຫຍາໃຈຂອງ
ເຮາ

ແລະເຮົາກີ່ຈະຮ່ວມເຮົງບັນເທິງທຸກຖຸກາລ”

ສະ ສະ ສະ

ແລະໃນຖຸໃບໄມ້ຮ່ວງ ເນື້ອເຂົອເຕີດພວງອຸ່ນນຳຈາກໄວ່

ໄປສູງເຄື່ອງບດນິ້ນ ຈົກລ່າງໃນໃຈວ່າ

“ເຮົາດ້ວຍຄື່ອໄວ່ອຸ່ນ ແລະ ພົມຂອງເຮົາກີ່ຈະຖູກນຳໄປຢັງ
ເຄື່ອງບດ

ແລະ ເຮົາກີ່ຈະຖູກເກີບໃນກາຫນະນິວັນດຽວດ້ວຍ ເຊັ່ນ
ເດືອນກັບເຫດ້າອຸ່ນໃໝ່”

ໃນຖຸຫາວ ເມື່ອເຂອຣີນເຫດ້າອຸ່ນ ຂອໃຫ້ເຂອໄທ້
ຮ້ອງເພັນໃນຄວງໃຈໃຫ້ແກ່ແຕ່ລະຄໍວຍ

ແລະ ໃນເພັນນັ້ນ ຈົກຂອໃຫ້ມີຄວາມທຽງຈຳຄື່ນວັນໃນ
ຖຸໃບໄມ້ຮ່ວງ ຄື່ນໄວ່ອຸ່ນ ແລະ ຄື່ນເຄື່ອງບດອຸ່ນດ້ວຍ

ລວມຫາວະການທີ່ກ່າວວ່າ
ໄດ້ໂປຣພູດຄຶ້ງເວັ້ງ ‘ກາຮງານ’

ແລະທ່ານຕອບວ່າ
ເຮືອທຳງານ ກີ່ເພື່ອຈະກໍາໄວປ່ຽນມັກກັບພື້ນພົກພວ ແລະ
ວິນຸ້ານແຫ່ງພື້ນພົກພວ

ເພຣະກາຣີຈະເກີຍຈົກລົງນັ້ນ ກີ່ຄືອກການທຳຕົນ
ເປັນຜູ້ແປລັກໜ້າຕ່ອດຖຸກາລັ້ງທ່າຍ ແລະຄືອກກໍາງຂອງກ
ໄປຈາກຂບວນແຄວຂອງຊື່ວິຕີ່ຫຶ່ງກຳລັງດຳເນີນອ່າງສົ່ງຜ່າເພຍ
ແລະກາຄກຸມໄປສູ່ອັນຕກວາງ

ເມື່ອເຮືອທຳງານນັ້ນ ເຮືອຄືອຂ່າຍຫຼຸ່ມຫຶ່ງເສື່ອງກະຮົບແຫ່ງ
ໂມງຍານຜ່ານດວງໃຈຂອງເຮືອ ແປຣເປັນຄົນຕໍ່
ເຮືອຄົນໄດ້ນັ້ງອຍາກເປັນໄມ້ອັນ ໃນໆແລະເງິ່ນ ໃນຂະນະ

ເມື່ອສຽກສິ່ງຮ່ວມຮ້ອງເງິນເປັນເລື່ອງເຕືອງ

ເຫຼືອນັກຈະໄດ້ຮັບບອກເລຳບ່ອຍໆ ວ່າ ການທຳງານຄື່ອ
ຄຳສາປ່ແໜ່ງ ແລກກາງຄື່ອເຄຣະຫ້ວຍ

ແຕ່ເວົາຂອບບອກແກ່ເຫຼືອວ່າ ເມື່ອເຫຼືອທຳງານນັ້ນ ເຫຼືອໄດ້
ຢັງຄວາມຜັນອັນໄກລີ່ງຂອງໂລກໃຫ້ສມບູຽນໃນສ່ວນທີ່ໄດ້ຈັດໄວ້
ເພາະເຫຼືອ ໃນເມື່ອຄວາມຜັນນັ້ນອຸບັດຂຶ້ນ

ແລກໃນການປະກອບກາງງານນັ້ນ ກີ່ຄືກາຣີ່ເຫຼືອຮັກ
ຂໍວິຕອຍ່າງແຫ້ຈິງ

ແລກກາຮັກຂໍວິຕໂດຍທາງກາງງານນັ້ນ ກີ່ຄືກາຣີ່
ເຂົ້າຖິ່ງຄວາມລັບອັນລ້າລົກທີ່ສຸດຂອງຂໍວິຕ

ແຕ່ດ້າໃນຄວາມເຈັບປວດທຽມນາ ເຫຼືອກລ່າວວ່າ ກາຣເກີດ
ຄື່ອຄວາມທຸກໆ໌ ແລກກາດໍາຮັງເລື່ອງກາຍຄື່ອຄຳສາປ່ອັນຈາກ
ບນຄົ້ວ ເຮົາກີ່ຂອດຕອນວ່າ ໄນມີສິ່ງອື່ນໃດ ນອກຈາກຫຍາດເໜື່ອ
ບນຄົກນີ້ເທົ່ານັ້ນ ທີ່ຈະລົບຮອຍຈາກ
ກີ່ກຳໄຫ້ສິ່ນໄປໄດ້

ເຫຼືອໄດ້ຮັບຄຳນາດ້ວຍວ່າ ຂໍວິຕຄື່ອຄວາມມື້ດ ແລກໃນ

ความเห็นอยู่อ่อนของเรือนั้น เขօได้กล่าวสะท้อนคำกล่าว
ของผู้เห็นอยู่อ่อนทั้งหลาย

และเราขอบอกว่า ชีวิตคือความมีดແน่แท้ เก็บ
เสียแต่เมื่อมีความมุ่งมาด

และความมุ่งมาดนั้นก็จะยังมีดบอด ถ้าไรปัญญา
และปัญญาทั้งหลายก็จะคงเปล่าประโยชน์ ถ้าหาก
ไม่มีการงาน

และการงานก็จะว่างเปล่า เมื่อไม่มีความรัก
และเมื่อเขօทำงานด้วยความรักนั้น เขօได้โอบ
ตนเองเข้ากับตนเอง เข้ากับผู้อื่น และเข้าสู่พระเป็นเจ้าแล้ว

๔๔ ๔๕ ๔๖

ก็การที่จะทำงานด้วยความรักนี้ คืออย่างไรเล่า
คือการทดสอบด้วยเส้นด้ายที่ดึงจากดวงใจของเขօ^{๔๔}
รวมกับว่าผืนผ้านั้นจะเป็นเครื่องผุงห่มของคนรักของเขօ^{๔๕}
คือการสร้างบ้านขึ้น ด้วยดวงใจเอินอิมในความรัก^{๔๖}
ประหนึ่งว่าสร้างบ้านนั้นเพื่อคนรักของเขօอยู่^{๔๗}
คือหัวนเมล็ดพันธุ์ ด้วยความละมุนละไม และ

เก็บเกี่ยวผลอันผุดขึ้นด้วยความปราโมทย์ คุณดังว่าที่รักของเขอจะเป็นผู้บริโภคผลนั้น

คือการอาบรถทุกสิ่งทุกอย่างที่เขอจับทำด้วยลมหายใจจากวิญญาณของเขอ

และรู้อยู่ด้วยว่า ท่านผู้ทรงคุณธรรมทั้งหลายผู้จากไปแล้ว ยังยืนเคียงข้างและเฝ้าดูการทำงานของเขออยู่

บ่อยครั้งที่เราได้ยินເekoพูดดังเพ้อฝันว่า “นายช่างผู้แกะสลักหินอ่อน และประจักษ์รู้ป่าววิญญาณของตนเองในหินผานนั้น สูงศักดิ์กว่าชานาผู้ได้คราดແຜ่นดิน

และผู้ที่คัวจับເeoสีสรพ์แห่งสายรุ้ง วางระบายบนผืนผ้าใบเป็นรูปป่าวแบบมนุษยนั้น วิเศษกว่าช่างรองเท้า”

แต่เราขอกล่าว มิใช่ในความหลับหลง แต่ในความตื่นเต็มที่แห่งกลางเที่ยงนี้ว่า สายลมนั้นมิได้กระซิบแก่ต้นกร่างให้ญี่พิเราะไปกว่าแก่ใบหญ้าเล็กที่สุดเลย

และผู้ใดเก็ตามที่แบรสเตียงแห่งกระแสงล้มเป็นหนอนของเพลงอันหวานล้ำด้วยความรักของตนเอง ผู้นั้นนับว่ายิ่งใหญ่โดยแท้

卷之三

การงานคือความรักประภากฎตนเป็นรุปร่าง

และถ้าเชื่อไม่อาจประกอบการงานได้โดยมีความรัก
แต่ด้วยความจำใจเบื่อหน่าย เชื่อก็ควรจะมีอ และไปนั่ง
ตามประตูโบสถ์ขอทานท่านผู้ทำงานด้วยความชื่นชม
จะดีกว่า

เพราะถ้าเชอปิงขนมอย่างไม่แยแส เชอก็จะได้ขนม
 อันมีรสมัน และบรรเทาความทิวท้ายของมนุษย์ได้เพียง
 ครึ่งเดียว

และถ้าเรื่องบ่นขณะนี้เป็นบดดอยู่ การบ่นของเรือคือ
ยาพิษ ซึ่งชาบชีมลงในน้ำอยู่นั้น

และถึงแม้ekoจะร้องเพลงได้ด้วยเสียงดุเทพธิดา
แต่ถ้าekoมีได้รกรการร้องเพลงนั้นแล้ว ekoจะทำให้หูของ
มนุษย์หนวกต่อสำเนียงของวันและคืน

ผู้คนหนึ่งพูดขึ้นว่า ‘ได้โปรด
กล่าวแก่เราถึง ‘ความปราโมทย์’ และ ‘ความเสร้าໂສກ’
และท่านตอบว่า

ความปราโมทย์ของເຮືອນັ້ນ ຄື່ອຄວາມເສຣ້າໂສກ
ດອດໜ້າກາກອອກ

และจากบ่อเดียวกันที่เดียงหัวเราะของເຮືອພຸດຊື່ນ
ມານັ້ນ ບໍ່ຍົກຮັງມັນເປີ່ຍມໄປດ້ວຍນໍາຕາຂອງເຮືອ
ມັນຈະເປັນອຍ່າງອື່ນໄດ້ອັກເລ່າ

ຄວາມເສຣ້າໂສກຢືນບາດລຶກຄົງໄປໃນຜົວເນື້ອຂອງເຮືອໄດ້
ເທົ່າໄດ້ ເຮືອກີ່ຈະຮັບເກີບເຂົາຄວາມປາຣົມທີ່ໄດ້ມາກັ້ນເພື່ອງນັ້ນ
ກີ່ກ້ວຍທີ່ເຮືອຮົນໄສຫຼຳອຸ່ນນັ້ນ ມັນຈະຕ້ອງຖູກແພ
ໃນເຫັນຂອງຫ່າງປັ້ນກ່ອນ ມີໃໝ່ຫົ່ວ້ອ
ແລະຂ່າຍທີ່ເປົກລ່ອມດວງໃຈເຮືອນັ້ນ ມີໃໝ່ໄນ້ທີ່ຖູກ

បាកមេត្តិវមីកំណុចកអីរី

ធមនេមើលខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ឈមនុងតិកលុងឱកទំនួរ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី សិក្សា ដើម្បីការពារិយាយការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ

ធមនេមើលខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ឈមនុងលុងប្រឹកដល់ការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ

ខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ឈមនុងលុងប្រឹកដល់ការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ

ផែនការងារ និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ឈមនុងលុងប្រឹកដល់ការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ

ផែនការងារ និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ឈមនុងលុងប្រឹកដល់ការងារ
និងខេប្រឹគាល្សរាអូមីទី ការងារ និងការងារ និងការងារ

ເຮັດຈະຢືນນຶ່ງອູ້ແລະໄມ່ເຄີຍເອົນເຂີຍ ກີ່ແຕ່ໃນຂະນະເມື່ອ
ເຮັດວ່າງເປົລ່າເທົ່ານັ້ນ

ຂະນະເມື່ອຜູ້ຮັກໜາສມບັດຍົກເຮື້ນ ເພື່ອຫັ້ງເຈີນແລະ
ທອງຂອງເຂົາ ກີ່ໄມ່ຈຳເປັນທີ່ຄວາມເຄົ້າໂສກຫຼືຄວາມຫື່ນໝາມ
ຂອງເຮັດຈະຕ້ອງເຂີຍເຫັນລົງດ້ວຍ

ลักษ่างบุนคนหนึ่ง ก้าวออก

มาข้างหน้า และพูดว่า ได้โปรดกล่าวถึง ‘บ้านเรือน’

และท่านกล่าวว่า

จะสร้างบ้านพักในแคนเปลี่ยงด้วยจินตนาการ
ของเชอ ก่อนที่เชอจะสร้างบ้านเรือนขึ้นในกำแพงนคร

เพราะไม่แต่เชอเท่านั้น ที่กลับมาพักผ่อนที่บ้าน
 ในยามพลง แต่ผู้ท่องเที่ยวในเชอด้วย จะต้องกลับไปยัง
 บ้านอันห่างไกลและโอดเดี่ยวนั้น

บ้านของเชอคือกายอันใหญ่ของเชอ

มันเติบโตภายใต้แสงแดด และหลับในความสังคันนิ่ง
 แห่งราชรีกาล แต่มันก็มิได้ไร้ความฝัน บ้านของเชอไม่ฝัน
 คอกหรือ และในความฝันนั้น มันก่อตัวจากนครไปสู่หมู่ไม้
 และชุมชน

ພະ ປັບປຸງ

ເຮັນ້ອຍາກຈະຮວບນ້ານເຮືອນຂອງເຮົອທັງຫລາຍໄດ້ໃນ
ຊັ້ນມື້ອ ແລະຫວ່ານໂປຣມັນລົງຢ່າງປ່າແຕ່ທຸ່ງ ເໝືອນດັ່ງຫາວານາ
ຫວ່ານເນັດສັນຫຼຸ້ມື້ອ

ເຮັນ້ອຍາກຈະໃຫ້ຫຸບເຫັນນີ້ເປັນຄົນໃຫຍ່ ແລະທາງ
ຜ່ານທັອງທຸ່ງເຊີຍຫວັດມຸນເປັນທາງເຕີນຂອງເຮົອ ເພື່ອວ່າເຮົອຈະໄດ້
ເຫັນຫາກັນໃນໄຮ່ອງຈຸ່ນ ແລະມີກລິ່ນຂອງໄອດິນຕິດເສື່ອຜ້າມາ
ແຕ່ສິ່ງເຫຼຸ່ນຢັ້ງຈະເປັນໄປໄນ້ໄດ້

ດ້ວຍຄວາມຫວາດກັລວ ບຽບບຸຮູ່ຂອງເຮົອໄດ້ຮວບ
ຮວມພວກເຮົອໄວ້ໄກລືກັນເກີນໄປ ແລະຄວາມຫວາດກັລວນີ້ຈະຢັງ
ດຳຮັງຕ່ອໄປອື້ກ ແລະກຳແພັນຄຣກີຈະຢັງກັນຂວາງຄວງໃຈຂອງ
ເຮົອໄວ້ຈາກທັອງທຸ່ງຕ່ອໄປອື້ກ

ແລະປະชาວອອർຟາລືສ ໄດ້ໂປຣບອກເຮົວວ່າ ເຮົອ
ມີອໍໄຣໃນນ້ານເຫຼຸ່ນນີ້ ເຮົອໄດ້ເຝັ້ນແດຮວັງອໍໄຣໄວ້ດ້ວຍປະຕູ
ຫັນປຶກແນ່ນນັ້ນ

ເຮົອມີສັນຕິສຸຂ ອັນແສດງພລັງກາຍໃນເຮົອ ທີ່ອເປົ່າ
ເຮົອມີຄວາມທຽງຈໍາ ອັນເປັນປະຕູຈຸ້ມໂດັ່ງກຽບຍອດ

แห่งดวงจิตเชอ หรือเปล่า

เชอมีความงาม อันน่าดึงใจก้าวข้ามจากสิ่งที่สร้างด้วยไม้และหินไปยังชุมชนเชาแห่งความบริสุทธิ์ หรือเปล่า บอกเราสิว่า เชอมีสิ่งเหล่านี้อยู่ในบ้านของเชอ หรือไม่

หรือว่า เชอมีแต่เพียงความสะอาดสวยงาม และความใคร่ต่อความสะอาดสวยงาม เจ้าสิ่งต่างช้านั้นที่มาสู่บ้าน ในฐานะของผู้เยี่ยมเยียน และกล้ายเป็นเจ้าของบ้าน แล้ว ก็กล้ายเป็นเจ้าบ้านเสียเอง

***

ถูกแล้ว และมันกล้ายเป็นผู้ขึ้นนำเชอ มันใช้ขอสับ และแส้ กระทำความประราณางสูงส่งของเชอให้เป็นดังหุ่นเชิด แม้ว่ามีของมันอ่อนนุ่มดุจผ้าไหม แต่คงใจของ มันดังเหล็กกล้า

มันเห็กล่อมเชอให้หลับ เพียงเพื่อจะได้ยืนอยู่ ริมเตียง และร้องสรรเสริญคุณค่าของราชะ
มันเบาะหันความรู้สึกชอบของเชอ แล้วปล่อยทิ้ง

ລົບນກອ້ານາມດຸຈກາຊະແຕກເປຣະ

ແທ້ຈິງນີ້ ຮາຄະຕ່ອຄວາມສະດວກສນາຍປະຫາຮ
ຄວາມມຸ່ງມາດແທ່ງວິຖຸຜູານ ແລ້ວກີ່ໄປເດືອນແສຍະຍົມອຸ່ນໃນ
ຂບວນສພ

ພະ ຂະ ອະ

ແຕ່ເຮືອ ຜູ້ເປັນບຸທຣີດາແທ່ງເກຫາ ເຮືອຜູ້ມີຍອມອຸ່ນິ່ງ
ໃນຄວາມພັກສນບ ເຮືອຕ້ອງມີຍອມຖຸກດັກຈັບໄວ້ ທີ່ອື່ນໄຟໃຫ້ເຊື່ອງ
ອຢ່າໃຫ້ນ້ານຂອງເຮືອເປັນສນອ ຈົນໃຫ້ມັນເປັນເສາໄນ
ອຢ່າໃຫ້ມັນເປັນສະເກີດບນແຜລ ແຕ່ຈົນໃຫ້ມັນເປັນປະດຸຈ
ເປັນເລື່ອກຕາອັນຮວງຮັກໝາຈັກນູ້ໄວ້

ອຢ່າໄດ້ຖຸບທ່ອປຶກຂອງເຮືອເພື່ອພື້ນເພື່ອຈະລອດຜ່ານ
ປະຕູ ອຢ່າໄດ້ກິມສີຮະຕ້ວຍກລວງວ່າຈະຫນເພດານ ອຢ່າກລັ້ນ
ອັດລມຫາຍໃຈດ້ວຍເງຮງວ່າກຳແພງຈະຮ້າວແລະພັ້ງຄົງ

ອຢ່າອາສຍອຸ່ນໃນສຸສານ ຂຶ້ງຜູ້ຕາຍໄປແລ້ວສ້າງໄວ້
ສໍາຫັນຜູ້ຍັງອູ່

ແລະແມ່ວ່ານ້ານຂອງເຮືອນີ້ ຈະໄຫຼູໂຕໂຄ່ອ່າເພື່ອໃດ
ກີ່ອຢ່າໃຫ້ມັນເກີບຮັກໝາຄວາມລັບ ທີ່ອື່ນປ້ອງຄວາມເຝົາຮອ

ของเชอไว

เพราระสิ่งชีงไรีขอบเขตในເຮອນນັ້ນ ດຳຮຽງຂູ່ໃນ
ເຄຫາສົນແຫ່ງເວຫາ ມີໜມອກ ຕະ ຮຸ່ງອຽດເປັນປະຕູ ແລະ ມີ
ໜ້າຕ່າງຄື້ອເລື່ອງພັບ ແລະ ຄວາມສັດແກ່ງຮາຕົວກາລ

ลงทะเบียนທອຜ້າກລ່າງວ່າ ໄດ້ໂປຣດ
ພູດກັບເຮົາສິ່ງເຮື່ອງ ‘ເຄື່ອງນຸ່ງໜົມ’

ທ່ານຕອບວ່າ
ເລື້ອຜ້າຂອງເຮືອນັ້ນໄດ້ປັບປັງຄວາມງາມຂອງເຮືອເລື່ຍ
ນາກ ແຕ່ມັນກີ່ມີໄດ້ປັບປັດສ່ວນນ່າເກລື່ຍດ

ແລະແນ້ມເຮືອຈະແສງຫາອີສຣາພຂອງກາປາປິດ
ເຈັດຕະຫຼາກເຄື່ອງນຸ່ງໜົມ ເຮືອກີ່ຈະໄດ້ຮັບປັງເທິ່ນແລະ
ໂຫ່ວຍຈາກມັນດ້ວຍ

ເຮົາອຍາກໃຫ້ເຮືອເພື່ອງແສງແດດແລະສາຍລມດ້ວຍ
ຜົວໜັງນາກກ່ານີ້ ແລະດ້ວຍເລື້ອຜ້ານ້ອຍກ່ານີ້

ເພຣະລມຫາຍໃຈຂອງຊື່ວິດນັ້ນອູ້ນີ້ແສງແດດ ແລະ
ຫັດຄົ້ນແໜ່ງຊື່ວິດກີ່ອູ້ນີ້ສາຍລມ

เชอบางคนกล่าวว่า “ลมเหนือเป็นผู้ที่เสื้อผ้าที่เรา
สวมใส่”

แต่หากท่านใดที่ชอบว่า ถูกแล้ว ก็คือลมเหนือ
แต่ทุกของมันคือความอับอาย และเส้นด้ายก็คือ
ความอ่อนแอกองเล่นเงิน

และเมื่อมันท้อเสื่อมแล้ว ก็ไปหัวเราะอยู่ในป่า
อย่าลืมว่า ความอยาณั้น เป็นเพียงเครื่องกำบัง
สายตาของคนใจสกปรก

แต่เมื่อผู้มีใจสกปรกหมดสูญไปแล้ว ความอยาจะ
เป็นอะไรอีก นอกจากเครื่องเกี่ยวพันและราศีของดวงจิตเอง
และอย่าลืมว่า พื้นพิภพนั้นยินดีที่จะได้สัมผัสเท่า
เปล่าของเชือ สายลมก็ฝ่าคอมเป่าเล่นเส้นผมของ
เชอด้วย

ລະພ່ອຄ້າຕນහີ່ງພູດວ່າ ໄດ້ປຣດ
ກລ່າວຄື່ງ ‘ກາຮ້ອງ’ ແລະ ‘ກາຮ້າຍ’

ທ່ານຕອບວ່າ
ພື້ນພົກພົກໄດ້ອຸທິສພລພຖກໜາໃຫ້ເຂອ ແລະ ຄ້າເພື່ອເຂອ
ວັງວ່າ ຈະຫາເຂອຢ່າງໄຣ ເຂອກຝັກໄວ້ຄວາມຕ້ອງການ
ເຂອຈະບຽບຄວາມສມບູຮົນເພື່ອພອ ກີ່ໂດຍກາරແລກ
ເປັ່ນຂອງຂ້າມຂອງພື້ນພົກພົກນັ້ນຮ່ວງກັນ
ແຕ່ຫາກກາຮ້າຍແລກເປັ່ນນີ້ມີໄດ້ເປັ້ນໄປດ້ວຍຄວາມຮັກ
ແລະເມຕຕາຍຸຕີຮ່ວມແລ້ວ ບາງຄນກໍຈະເກີດຄວາມໂລກ ແລະ
ບາງຄນກໍຈະເກີດຄວາມທົວໂທຍ້ນ

❀❀❀

ເນື່ອເຂອຜູ້ກໍາງານອຸ່ນທະເລ ແລະທ້ອງທຸ່ງ ແລະໄວ່ອຸ່ນ
ນາພບຂ່າງທອ ຂ່າງປັ້ນກາຊະນະ ແລະຄນເກີບເຄື່ອງເທິສ ລານ

គតាគន័ះ

ខ្លួចបងសរវេដីជារិលូយណាមេងដោយពិភព មាសធិត
ទាំងការងារឡើង ដើម្បីទទួលឱ្យមានបានចាត់បានបាន និងបានបាន
ពីរបុគ្គលិក និងបានបាន និងបានបាន

និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
ការណែនាំ និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
ការណែនាំ និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

ឡើងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

“ជាមាយម៉ោងម៉ោងម៉ោង និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

ពីរបុគ្គលិក និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
ពីរបុគ្គលិក និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

ពីរបុគ្គលិក និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន
ពីរបុគ្គលិក និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន និងបានបាន

จากความฝัน ແຕ່ກີ່ເປັນຄາກຣນີ ແລະ ອາຫາຮອງວິໄຟຫຼາມເຂອ

ພະ ພັບ ປຸງ

ແລະ ກ່ອນທີ່ເຂອຈະກັບຈາກທລາດ ຈົງຢູ່ໃຫ້ດີດ້ວຍວ່າ
ໄມ້ມີໂຄກລັບໄປມື້ອເປົ່າ

ເພຣະວິໄຟຫຼາມຂັ້ນຍຶ່ງໄຫຫຼູ່ຂອງພົກພຍ່ອມໄໝ່ອາຈ
ທລັບຕາໃນຄວາມສົງບໍໄດ້ບນສາຍລມ ຈນກວ່າຄວາມຕ້ອງກາຮ
ຂອງທຸກຄົນແມ່ນຕໍ່ຕ້ອຍເພື່ອໄດ້ບຣາລຸຜລສມ໌ໜາຍແລ້ວ

พิพากษาคนหนึ่งในกรนั้น
ลูกขึ้นก้าวขอคอมมาพูดว่า ได้เปรดรบของเรารถึง ‘อาชญากรรม
และทัณฑกรรม’

และท่านตอบว่า

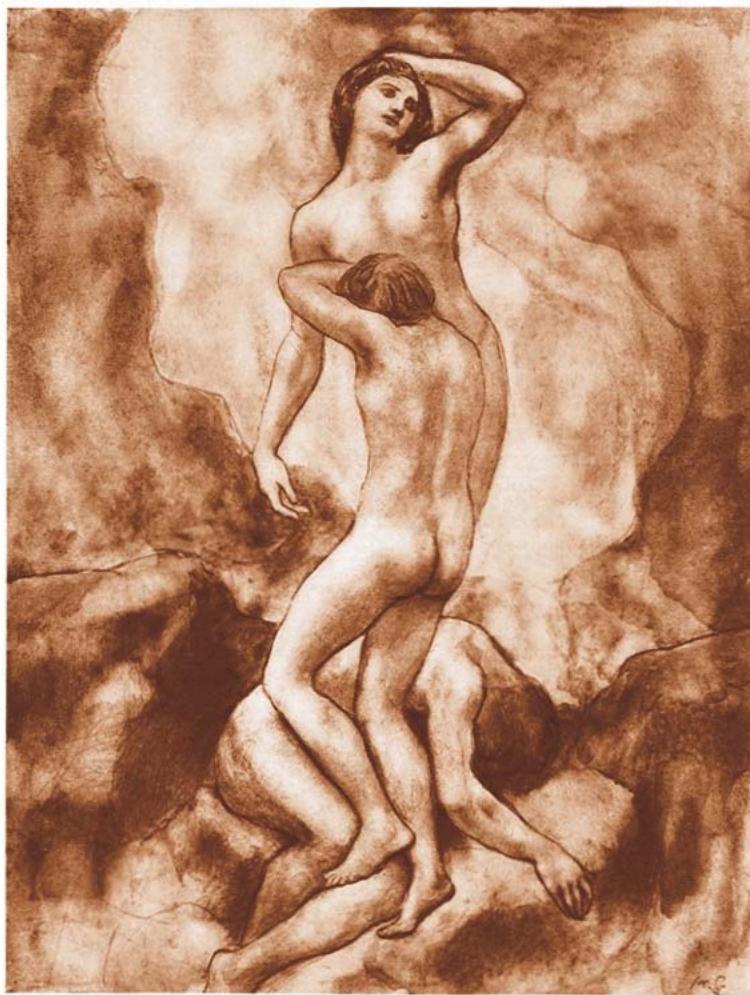
เมื่อได้กิจภานของເຮືອອກທ່ອງເຖິງໄປກັບສາຍລມ
ຂະນັ້ນເອງ ເຮືອຜູ້ອຸ່ໂຄດເດີຍວແລ້ມີເຕີມຜູ້ຮວກງ
ກີປະຫຼວມວ່າຍຸ່ດ້ອນ ຄືອປະຫຼວມວ່າຍຸ່ດ້ອນເອງ
ແລ້ພວກຄວາມພຶດຂົນໄດ້ກະທຳຂຶ້ນນັ້ນ ເມື່ອເຮືອໄປ
ເກາະແລ້ຮອທີປະຫຼວມຜູ້ນົບຮົສຸທີ່ຫັ້ງຫລາຍ ເຮືອກີຈຳຕ້ອງຮອ
ອຸ່ໂຄດຢ່າງໄນ້ມີໂຄຣເກາໃຈໄສເລີຍຂະໜຶ່ງກ່ອນ

卷之三

อาทิตย์นั้นเป็นประจำทุกอาทิตย์

มันคำรงอยู่ “ไร้ราคีนิรันดร”

68 ປະ ປັບປຸງາຊື່ວິດ

และเช่นกับหัวใจเรา มันยกเฉพาะผู้มีปีกขึ้น
อาทิตย์ในเชอนั้น เป็นประดุจดวงอาทิตย์
มันไม่รู้จักทางมุศของสัตว์เล็ก หรือเที่ยวไฟฟารังสู
ของเมฆ

แต่อาทิตย์ที่มีได้ดำรงอยู่โดยเดียวในเชอ
ส่วนใหญ่ในเชอยังเป็นปุถุชน และส่วนมากก็ไม่เป็น
มนุษย์

แต่เป็นเจ้าแคระไรสารูปชื่่งเดินหลับอยู่ในหมอกม้า
แสงหาความตื่นของตนเอง

และบัดนี้ เจ้าพุดถึงส่วนปุถุชนในตัวเชอ
 เพราะมีเชื่ออาทิตย์ หรือเจ้าแคระในหมอกม้า แต่
 ปุถุชนนั้นเองที่รู้จักอาชญากรรม และทัณฑกรรม

๔๔ ๔๕ ๔๖

บ่อยครั้งที่เราได้ยินเชอกล่าวขอภัยถึงผู้กระทำ
ความผิดพลาด ด้วยคำพูดประหนึ่งว่าเขานั้นมีเชื่อพากเชอ
คนหนึ่ง แต่เป็นผู้แปลกหน้าและเป็นผู้เข้ามาสร้างความโกลา
ของเชอ

ແຕ່ເຮາກລ່າວວ່າ ຜູນຣີສຸທົ່ງ ແລະທຮງຄຸນຫຮຽມກີ່ໄມ່ອາຈ
ກ້າກຂຶ້ນເໜື້ນອສິ່ງສູງສຸດອັນດຳຮັງອູໝີໃນເຂອແຕ່ລະຄນໄດ້

ເຊື່ນເດືອຍກັນ ຜູ້ເລວທຣາມ ແລະຜູ້ອ່ອນແອກກີ່ໄມ່ອາຈ
ຕົກຕໍ່າກວ່າຮະດັບຕໍ່າທີ່ສຸດຂອງເຂອໄດ້

ດັງເຂົ້ານີ້ໄມ້ແຕ່ລະນີ້ໄມ່ອາຈແປຣເປັນສີເຫຼືອງໄດ້ ໂດຍ
ທັງຈຳຕັນໄນ້ໄດ້ມີຄວາມຮູ້ອ່າງເງື່ອບາ ຈັນໄດ້

ຜູ້ກະທຳພິດກີ່ໄມ່ອາຈກະທຳຂ່າວໄດ້ໂດຍປຣາສຈາກ
ຄວາມມຸ່ງມາດອັນແຂບແຜງອູໝີໃນເຂອທັງໜົດ ຈັນນັ້ນ

ເຂອທັງໜ່າຍພາກັນເດີນເຂົ້າສູ່ອາຕມັນເປັນຂບວນແຕກ
ເຂອເປັນທາງເດີນ ແລະເປັນທັງຜູ້ເດີນທາງ
ແລະເມື່ອເຂອຄນໍ້າສະຄຸດລັ້ມລົງນັ້ນ ເຂົ້າລັ້ມລົງເພື່ອ[†]
ຜູ້ອູໝີຂ້າງໜັງ ໂດຍເຕືອນໃຫ້ອື່ນຮວງກີ່ອນທິນທີ່ຂວາງທາງ

ແລະເຂົ້າລັ້ມລົງເພື່ອຜູ້ທີ່ປັບປຸງຫົວວິດໄປໄດ້
ເຮົວກວ່າແລະກ້າວເທິຍກວ່າ ແຕ່ກີ່ມີໄດ້ເຂົ້າກີ່ອນທິນທີ່ຂວາງທາງ
ອອກໄປເລື່ອດ້ວຍ

ອະ ອະ ອະ

ແລະຈົງຈຳສິ່ງຕ່ອໄປນີ້ດ້ວຍ ແນວ່າໂລກນີ້ຈະກົດທັບນົນ

គងទៀតទៅក្រោមពេជ្យទំនើល

ដូចត្រូវមានន័យ តាមតម្លៃសំណង់របស់ពីរិបាលនាមទាំងអស់

គុណភាព

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ តាមពិធីការក្នុងការរំលែករំលក់ទៅក្នុងការរំលែករំលក់

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ តាមពិធីការក្នុងការរំលែករំលក់

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ តាមពិធីការក្នុងការរំលែករំលក់

ការរំលែករំលក់ទៅក្នុងការរំលែករំលក់

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ តាមពិធីការក្នុងការរំលែករំលក់

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ

ដូចត្រូវត្រូវមានន័យ តាមពិធីការក្នុងការរំលែករំលក់

ແລະກີຈະຕຣາຈຸທຸກທີ່ໃຫ້ໂຄດ້ວຍ

ອະນຸມະນຸມະນຸ

ຄ້າເຂົອຄົນໄດຈະພິຈາຮານາຕັດສິນກວຽຍາຜູ້ນອກໃຈ
ກີຂອຈົງຫັ້ງດວງໃຈ ແລະຫຍັ້ງວັດທິງມູນານຂອງສາມືນາງ

ດ້ວຍ

ແລະຜູ້ໄດຈະໂບຍຜູ້ກະທຳຜິດ ກີຂອຈົນອອນເຂົ້າໄປໃນ
ກວຽນມູນານຂອງເຈົ້າທຸກໆ

ແລະຄ້າເຂົອຄົນໄດຈະລົງທັນທກຣມໃນນາມຂອງ
ຄຸນທຣຣມ ແລະຈະເຫວີ່ຍັງຂວານຕັດພຖານໍ້ຮ້າຍ ກີຂອເຂາຈົງໄດ້
ນອນລຶກລົງໄປຢັງຮາກຂອງນັນ

ແລະເຂົ້າກີຈະພບໂໂຍແນ່ແທ້ເທື່ອວ່າ ຮາກຂອງຕົ້ນໄມ້
ທັງດີແລະເລວ ທັງທີ່ມີຜລແລະໄຣຜລທັງໜົນດັ່ນ ເກື່ອງວັດກັນ
ອຍ່າງສນິຫແນບໃນທ່ານກລາງດວງໃຈອັນເງິບສັດຂອງພິກພ

ແລະເຂົອຜູ້ເປັນຫຼຸດລາການມຸ່ງຄວາມເທິ່ງທຣຣມ
ເຂອຈະພິພາກນາຍ່າງໄຣ ສໍາຫວັບຜູ້ໄນ໌ຜິດຕານທາງໂລກ
ແຕ່ເປັນໂຈຣາທາງກວຽນມູນານ

ແລະເຂອຈະລົງທັນທກຣມຍ່າງໄຣຕ່ອບຸຄຄລ້ື່ງ

เข่นม่าทางรูปกาภัย แต่ตนเองถูกเข่นม่าทางจิตวิญญาณไปด้วย

และເຮືອຈະຕັດສິນບຸກຄລູ້ຫລອກລວງແລກດີຂຶ້ນອື່ນ
ອ່າງໄວ ໃນຂະນະເນື້ອເຂົາເອງກີ່ຖຸກບຣິກາະແລ້ວເປັນທຸກໆຂໍ້ອູ່ແລ້ວ
ແຕ່ຂະນະເດີຍກັນ ກີ່ເປັນຜູ້ຕ້ອງທຸກໆແລກຖຸກຂໍ້ມ່ເຫງ

๒๖

ເຂົ້າຈະລັງໂທສຕານໄດ້ແກ່ຜູ້ທີ່ເລື່ອໃຈສຳນັກຜິດຍຶ່ງກວ່າ
ຄວາມຜິດພາດຂອງທ່ານເຊົ່າມານັກ

กีความสลดสำนึกรักในความผิดนั้น เป็นไปตามบท
บัญญัติอันเรอปอมจะพอใจยิ่งแล้ว มีใช่หรือ

ເຮືອຢ່ວມໄມ່ອາຈາກທໍາໃຫ້ຜູ້ນຽກສຸກສຳນິກຝຶດ ທີ່ອ
ປລດເປັນຄວາມສຳນິກຝຶດນັ້ນອອກຈາກຜູ້ນີ້ໄດ້

มันจะมาเยือนในยามราตรี โดยไม่ต้องการคำเชือเชิญ เพื่อมนุษย์นั้นจะได้พากันขึ้นและพินิจคุณเอง

และเชอผู้ต้องการเข้าถึงความยุติธรรม เชอจะเข้าใจได้อย่างไร ถ้าไม่เคยฝ่าดุกรรมทั้งหลายในแสงสว่าง

ເຕີມທີ່

ຈາກນັ້ນເຫັນນີ້ເຮືອຈະໄດ້ທຽບວ່າ ທັງຜູ້ຍືນຕຽບອູ່
ແລະຜູ້ລົມໄປແລ້ວເປັນນຸ່ມຍົບຍໍຄນເດືອກ ຍືນອູ່ໃນສາຍັນທກາລ
ຮະກວ່າງຮາຕຣີຂັ້ນມີຄມິດຂອງເຈົ້າແກຣະ ແລະທິກາກາລແຫ່ງ
ອາຄມັນໃນຕົນ

ແລະເຮືອກີ່ຈະໄດ້ເຫັນວ່າ ກົດນິນຊື່ງວັງອູ່ທີ່ເສາມຸນ
ຂອງໂບສົດນີ້ ມີໄດ້ມີຮະດັບສູງໄປກວ່າກົດທີ່ວັງເປັນຮາກສູານ
ລົກທີ່ສຸດຂອງໂບສົດເລີຍ

หน้าต่อจากนี้
โปรดอ่านค่อในหนังสือ

เกี๊ยวกับผู้เขียน

กาลิล ยิบราวน เกิดที่เมืองบูเชอร์ ประเทศเลบานอน ใน ก.ศ.1883 ตายที่นิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา ใน ก.ศ.1931 เป็นกวี นักเขียน และศิลปินที่ได้รับสมญานามว่า 'วิดเดียน' เปลตค แห่งศดควรย์ที่ 20'

บิดามารดาของยิบราวนเป็นผู้มีการศึกษาและวัฒนธรรมดี บรรจุถุงทางมารดาให้ข้อว่า เก่งดนตรีที่สุดในหมู่บ้าน ยิบราวนได้แสวงฉันมือทางภาคเรียน ก่อสร้าง ปั้น และแต่งเรื่องความมาตั้งแต่เยาว์วัย เมื่ออายุ 8 ปี ก็สนใจและซาบซึ้ง ในผลงานของไมเคิล แอนเจโล และเดอโนนาร์โต คาร์ริวินชี ใน ก.ศ.1895 ครอบครัวของเข้าได้นำเข้าเดินทางไปตั้งรกรากยังสหรัฐอเมริกา แต่เมื่ออายุได้สิบสี่ปีครึ่ง ยิบราวนก็เดินทางกลับมาเลบานอนและเข้าศึกษาในสถาบันศึกษาภาษาอาหรับของ นีเดีย ต่อมาก็ได้เดินทางไปศึกษาศิลปะกับโรเด็น (Rodin) ประดิษฐ์มากว่าปีร้อยเศษ ที่ Ecole des Beaux Arts ในกรุงปารีส ในปี 1912 ยิบราวนเดินทางไปยัง สหรัฐอเมริกา และพำนักอยู่ในกรุงนิวยอร์ก และที่นั่นเองเข้าได้ตั้งสมาคมนักเขียนชาชชาหรับ (Arabic P.E.N. Club) และได้เป็นนายกของสมาคมตัวย

งานประพันธ์ของยินรานมีอิทธิพลสูงใจคนรุ่นหลังมาก ทั้งผู้ใช้ภาษาอารบิก ในประเทศอาหรับและอาเซอริกา ตลอดทั่วโลก เป็นที่ต้องการอ่านและศึกษาอย่างแพร่หลาย ของยินรานเป็นบทเรียนและบทกวีภาษาอาหรับ งานเหล่านี้แสดงถึงความคิดเห็นแจ้งในธรรมะ ความคงทนในท่วงท่าของ และแนวใหม่ที่จะเข้าแทรกปัญหาของชีวิต

ยินรานเริ่มใช้ภาษาอังกฤษในการเขียนของเข้าตั้งแต่อายุยังไม่ถึงยี่สิบปี งานที่มีชื่อเดียวกับชื่อของเขาก็คือ ชื่นที่ชื่อ 'The Prophet' ซึ่งกล่าวถึงความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์กับมนุษย์ทั้งภัย

งานชิ้นนี้ได้ถูกแปลถ่ายทอดเป็นภาษาต่างๆ ไม่น้อยกว่า 30 ภาษา มีผู้อ่าน กันแพร่หลายอย่างยิ่งทั่วโลก ยินรานได้บารุงหลักสัจธรรมไว้ให้กับสำนักนักเรียน ข้อสอนง่ายและไพเราะ เข้าถึงหัวใจทุกท่าน นับเป็นทั้งบทกวี ปรัชญาและธรรมะพร้อมกัน ในด้าน บุคคลในหลายเชื้อชาติและต่างลัทธิศาสนาจำนวนมาก ให้ยกตัวอย่างเช่น ในงานเขียนชิ้นนี้เป็นเสมือนประทีปน้ำหนทางแห่งการดำเนินชีวิต ทั้งนี้ เพราะ สัจธรรมนั้นเป็นของกลาง แม้ว่าจะถูกห้ามออกมานเป็นลือหุ้นใหญ่ ก็มีธรรมชาติอัน แท้เป็นสมบัติของมนุษย์ทั่วไป ไม่ว่าชาติ ภาษา หรือลัทธิ ศาสนาใด

คาดเดา ยินราน ได้ทำพินัยกรรมก่อนเสียชีวิตที่บ้านพันธ์ของเขาว่า 7 เล่น ให้แก่เมืองบุเชอร์ ซึ่งเป็นบ้านเกิดของเข้า ในขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่นั้น หนังสือ เหล่านี้ทำรายได้ให้เข้าเพียงเล็กน้อยเท่านั้น แต่ในระยะต่อมากลับแพร่หลายมาก โดยเฉพาะเรื่อง 'ปรัชญาชีวิต' หรือ 'The Prophet' กลายเป็นหนังสือขายดีที่สุด ตลอดมา

ผลประโยชน์ที่เกิดจากหนังสือ 7 เล่มนี้ ประมาณปีละ 1 ล้านเหรียญสหรัฐฯ ทำให้คณะกรรมการเมืองขัดแย้งแตกแยกกันเพราการซื้อกันชิงอำนาจกุญแจเงิน จนทำให้สถานการณ์มุ่งหมายของพิพันยารวนไม่ได้

ต่อมา ใน ก.ศ. 1967 รัฐบาลเดบานอนต้องยื่นมือเข้าจัดการทรัพย์สิน และก็ได้นำเอกสารประโภชน์มาใช้สร้างโรงเรียน สถาบันพยาบาล และให้ทุนการศึกษา ตามวัตถุประสงค์ของพินัยกรรม

เกี่ยวกับผู้ถือความ

ศาสตราจารย์ ดร.ระวี ภาควีดี สำเร็จการศึกษาวิทยาศาสตรบัณฑิต จาก จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ปริญญาโททางพิสิกส์ จากมหาวิทยาลัย แมตติเซ็ค และปริญญาเอกทางคุณภาพศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยแห่งชาติ ประเทศไทยอสเตรเลีย

เริ่มเป็นอาจารย์เมื่ออายุเพียงสิบห้าปีเศษ โดยประจำในภาควิชาพิสิกส์ คณะวิทยาศาสตร์ จุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย ตั้งแต่ พ.ศ.2488 จนเกษียณอายุราชการใน พ.ศ.2529

มีผลงานทางคุณภาพศาสตร์เป็นที่ยอมรับกันในต่างประเทศ เทย ร่วมประชุมและรับเชิญทำงานวิจัยในต่างประเทศเกือบ 20 ครั้ง มีผลงาน ทั้งคัววิจัยทางคุณภาพศาสตร์ลงพิมพ์ในนิตยสารต่างประเทศ และเป็นที่ ข้างขึ้นของนักคุณภาพศาสตร์สำคัญของโลก

ศึกษาด้านกว่าทางคุณภาพและปรัชญา เขียนหนังสือไว้หลายเล่ม อาทิ คุณค่าชีวิต รู้สึกนึกคิด ชีวิตคืออะไร ความทาง ความสังคม (คุณภาพปรัชญา) เพ่งพินิจเรื่องชีวิต บุปผาดิแห่งชีวิตฯลฯ ผลงานแปลที่พิมพ์ เด่นแล้ว เช่น ปรัชญาชีวิต ปีกหัก หึงห้อย สาขานา หวานกับฟองกลิ่นฯลฯ

เคยเป็นนายกสมาคมคุณภาพศาสตร์แห่งประเทศไทย ทั้งคัววิจัย การนำเสนอเรื่องของการบริหารงาน วิจัยเรื่องอุกกาบาตที่ตกในประเทศไทย รวมทั้ง ทำงานแปลและงานเขียน ตลอดจนบรรยายเรื่องเกี่ยวกับคุณภาพศาสตร์ คุณภาพและปรัชญา

ปัจจุบัน เป็นราชบัณฑิตแห่งราชบัณฑิตยสถาน ศาสตราจารย์ กิตติคุณ ผู้อำนวยการห้องสมุดสถาบันของจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย เป็น บรรณาธิการในคุณบรรณาธิการสำนักพิมพ์ฝีเสี้ยว

ได้รับยกย่องเป็นศิลปินแห่งชาติ สาขาวรรณศิลป์ พ.ศ.2549

เ ปิ น ก า ร ย า ท ี จ ะ บ อก ว ่ า
 หนังสือของสำนักพิมพ์ดีเดียว
 ที่อย่างไร
 ที่มากแก่ไทย
 สมควรขึ้นนำและขึ้นเก็บไว้เพียงไตร
 แต่ถ้าท่านมีถูก ทราบ เห็น
 ในภายหน้า ถูกหลาน เห็นถือของท่าน
 จะระลึกถึงท่านทั้งสามนักขอนพระคุณ
 หากพากษาให้ถ่านหนังสือของสำนักพิมพ์นี้
 ที่ท่านขึ้นเก็บไว้เป็นสมบัติ เป็นมรดก

เราไม่ได้ทำหนังสือให้ท่านถ่านเพียงวันนี้
 เดือนนี้ หรือปีนี้ แต่หวังจะให้อยู่เย็นนาน
 มิใช่ในช่วงเวลาสิบปี ยี่สิบปี หรือห้าสิบปี
 ทว่า อย่างให้อยู่ถึงร้อยปีหรือกว่าหนึ่ง
 หนึ่งร้อยปีรวมและหนังสือตีๆ ทั้งหลาย
 ที่มักจะอยู่ในการทรงจำของผู้ถ่าน
 สิบหกต่อหกสิบแล้วรุ่นเล่า
 จะถ่ายกันสืบไปมิถูกเตือน
 ไม่ว่าเวลาจะผ่านไปนานเท่าใด
 หนังสือทุกเล่มของสำนักพิมพ์นี้ก็เข่นกัน
 ท้ายเรื่อเรื่องนั้นอยู่ประการหนึ่งว่า
 การทำหนังสือตี ก็เหมือนสร้างโบสถ์วิหาร

หนังสือนี้พิมพ์ด้วยกระดาษปอนด์สมสี
 มีคุณสมบัติคุ้มชัวร์ บริบูรณ์การสีทั้อันแสงน้อย
 เพื่อมให้เกิดผลลัพธ์ดีของภาพอย่างชัดเจ้น
 อย่างไรก็ตาม ไม่ควรอ่านหนังสือกลางแสงจ้า
 หลีกเลี่ยงการอ่านหนังสือภายในได้แสงแดดจัด
 และไม่ควรอ่านหนังสือในสถานที่มีแสงสว่างไม่เพียงพอ
 งดเดินทางอ่านหนังสือขณะที่ลมพัดแรง
 เพื่อบังกันดวงตาและถนอมสายตา

หนังสือนี้เข้าเล่นด้วยระบบเบนก์ (ร้อยเส้นตัวย) และทำปกแข็ง
 เพื่อให้รูปเล่นแข็งแรงมั่นคงโดยไม่หลุดเป็นแผ่นๆ
 ตลอดระยะเวลาภายนอก ไม่ต่ำกว่า 50 ปี
 หากหนังสือเล่มนี้มีหน้ากระดาษหลุดจากเล่มเป็นแผ่นเทียบฯ
 เมื่อจากมีได้รับก์ (ร้อยเส้นตัวย)
 โปรดส่งไปยังสำนักพิมพ์ผู้ตีเสื้อ
 นอกจากจะได้รับเงินใหม่โดยไม่ต้องเสียค่าส่งแล้ว
 สำนักพิมพ์ผู้ตีเสื้อยินดีมอบหนังสือเล่มอื่นๆ ให้อีก 10 เล่ม
 ในกรณีที่หนังสือเล่มใหม่ได้มาตราฐานของสำนักพิมพ์ผู้ตีเสื้อ
 อาทิ หน้ากระดาษสลับกัน เลขหน้าสับสน หน้าขาดหาย
 สำนักพิมพ์ผู้ตีเสื้อยินดีรับนิคชอบ เปรียญใหม่ให้
 ขอให้ส่งไปเบรลี่ยนที่สำนักพิมพ์ผู้ตีเสื้อ
 สำนักพิมพ์จะมอบของขอบแทนให้พร้อมกับหนังสือใหม่ด้วย
 เพื่อขอบคุณ และขอบคุณ

ชั้นรวมหนังสือดี

คือแห่งส่วนของสำนักพิมพ์ที่ผลิตหนังสือที่
อาทิ สำนักพิมพ์ผู้เสื้อ สำนักพิมพ์กรีก
สำนักพิมพ์ออกไม้ สำนักพิมพ์หมายเหตุ
สำนักพิมพ์หนังสือเยาวชน สำนักพิมพ์ห้องสมุด
และสำนักพิมพ์หนังสือเดิมเล็ก
สำนักพิมพ์เหล่านี้เป็นเครื่องหมายการพิมพ์
ของบริษัท สำนักพิมพ์ผู้เสื้อ จำกัด
จัดพิมพ์หนังสืออย่างประณีต ทั้งรูปแบบ เนื้อหา
งานบรรณาธิการ และวิธีการผลิตทุกขั้นตอน
คุณภาพทัศนีย์ที่มีความหลากหลาย
หรืออาจเรียกว่าในบางกรณี
แต่จำเป็นในราคากูญ่าที่สุดสำหรับคุณภาพระดับนี้
หนังสือแต่ละเล่มจะมีรายทุกหนานหลายสิบบัญชี
หรืออาจจะถูกย่อให้สั้นขึ้นเป็นอย่างมาก
ถ้าเก็บไว้ภายในสภาพอากาศดี
เราไม่ได้ภารණความร่าเริงจากการทำหนังสือขาย
นอกหากหัวง่ายๆ สำนักพิมพ์ที่รักหนังสือ
และมี ‘รสเด็ด’ ในหนังสือที่ทำหนองดีกวักัน
เราจึงผลิตหนังสือทุกเล่มอย่างทุ่มเท ด้วยชีวิต จิตใจ และวิญญาณ
ติดต่อขอรายรื่นหนังสือที่จะเข้าสู่ครอบครัว
และมหัศจรรย์ที่จะสืบทอดไปต่อๆ กัน

มูลนิธิเพื่อสนับสนุนการผ่าตัดหัวใจเด็ก
ดำเนินงานเพื่อผ่าตัดช่วยชีวิตเด็กยากจน
ที่เป็นโรคหัวใจพิการแต่กำเนิด

ศูนย์ด้านความยั่งยืนเพื่อบริจาคเงิน
ติดต่อได้ที่

สำนักงานมูลนิธิฯ สถาบันโรคหัวใจ โรงพยาบาลราชวิถี
ราชเทวี กรุงเทพฯ 10400 โทรศัพท์ 02 354 8149
email <heartsaver@saveblueheart.org>
www.pcsf.org

สภากาชาดไทย

ดำเนินงานด้านบริการโลหิต และการแพทย์
เพื่อช่วยเหลือผู้ป่วยทั่วประเทศ

บริจาคเงินเพื่อช่วยเพื่อนมนุษย์ และตักบาตรของ
ติดต่อได้ที่

สำนักงานจัดหารายได้ สภากาชาดไทย
โทรศัพท์ 02 255 9911, 02 256 4440-3
โทรสาร 02 250 0312

ผู้อำนวยการสำนักสหสุข UNICEF
(ยูนิเซฟ : องค์กรทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ)
เพื่อช่วยเหลือโครงการในประเทศไทย

ศิริวดี ไตรรัตน์
19 ถนนพระอาทิตย์ กรุงเทพฯ 10200
โทรศัพท์ 02 280 5931 โทรสาร 02 281 6033

ศิริวดี ไตรรัตน์
ดำเนินงานเพื่อช่วยเหลือบุปปายากไร้
ของโรงพยาบาลศิริราช
บริจาคเงินเพื่อช่วยเพื่อนมนุษย์ และหัวกุญแจ
ศิริวดี ไตรรัตน์

โทรศัพท์ 02 412 2009, 02 419 7658, 02 419 7659
โทรสาร 02 419 8514